Sfântul mucenic Caliopie şi Sfântul ierarh Gheorghe mărturisitorul, episcopul Mitilenei

(s.v. 7 aprilie / s.n. 20 aprilie)

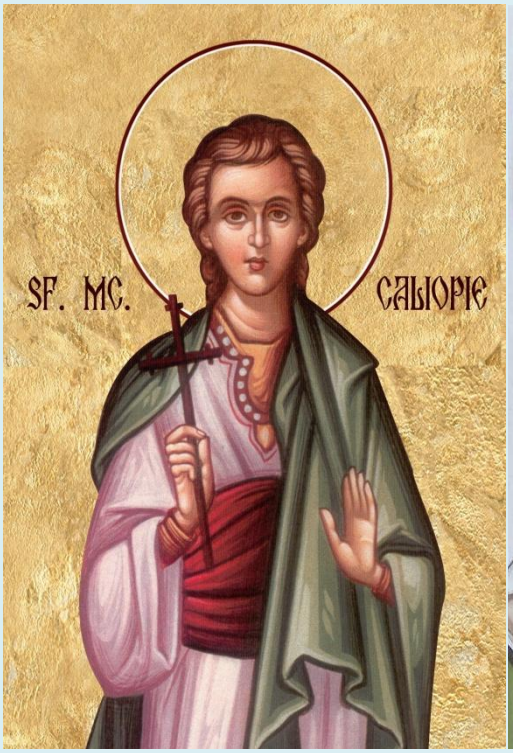

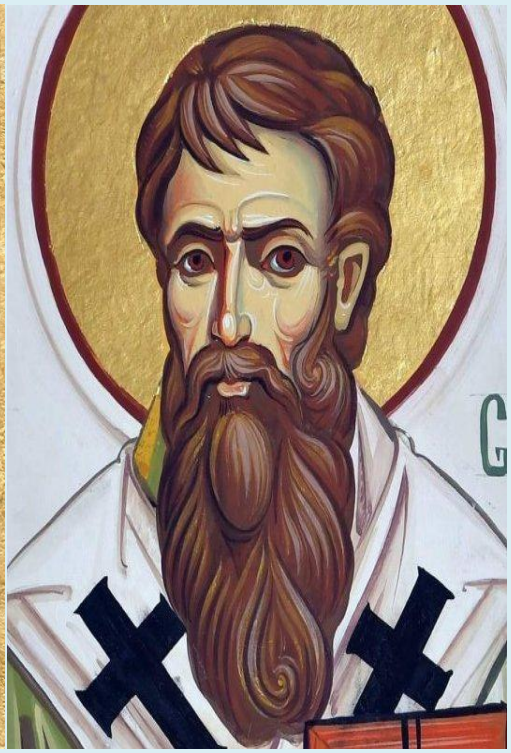

Materiale despre Sfântul mucenic Caliopie şi Sfântul ierarh Gheorghe mărturisitorul, episcopul Mitilenei:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Caliopie-%C5%9Fi-ier-Gheorghe-m%C4%83rt-(7-apr-)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Caliopie

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Caliopie+

****

Sfântul ierarh Gheorghe mărturisitorul, episcopul Mitilenei din insula Lesvos, mărturisitor pentru Sfintele icoane, în timpul ultimei perioade iconoclaste (începutul secolului al IX-lea) († 816). Sfântul Gheorghe s-a născut din părinți bine credincioși, Constantin și Irina. A intrat în monahism și datorită vieții curate pe care a dus-o, Dumnezeu l-a învrednicit cu darul vindecării de boli și al izgonirii duhurilor necurate. A fost numit mitropolit de Mitilena - insula Lesbos, Marea Egee. În tim-

pul împăratului iconoclast Leon Armeanul (813-820) a suferit multe chinuri, fiind un apărător al Sfintelor icoane, fapt pentru care a primit numele de mărturisitorul. În anul 816 a fost exilat în orașul Cherson - Crimeea de astăzi, aproape de Sevastopol, unde a și trecut la cele veșnice. Prăznuirea principală a Sfântului Gheorghe al Mitilenei se face la 7 aprilie, dar în unele sinaxare prăznuirea lui se face și la 16 mai, dată care ar trebui identificată cu prăznuirea aducerii moaștelor sale în catedrala din Mitilene.

***

Sfântul mucenic Caliopie, fiul unui senator din Perga Pamfiliei, care s-a săvârșit fiind răstignit cu capul în jos în vremea împăratului Maximian (†304). Sfântul Caliopie s-a născut în orașul Perga din Pamfilia (Asia Mică). Tatăl său făcea parte din administrația imperială, având funcția de senator. A rămas orfan de tată la câteva zile după naștere, iar mama sa, Teoclia, femeie credincioasă, i-a dat o educație aleasă. În timpul persecuției pornite împotriva creștinilor de împăratul Maximian (285-305), Sfântul Caliopie a fugit în orașul Pemoropoli din Cilicia. Aici, refuzând să aducă jertfă zeilor, din porunca guvernatorului Maxim a fost supus supliciilor, apoi întemnițat. Teoclia, aflând ce se întâmplă cu fiul ei, și-a împărțit averile și a plecat în orașul Pemoropoli să-i aducă mângâiere singurului copil. Fiind adus din nou la judecată și îndemnat să jertfească zeilor păgâni, sfântul a refuzat și a fost pedepsit cu moartea prin răstignire. Teoclia, fiind alături, le-a dat ostașilor cinci bani de aur ca să-l răstignească pe fiul ei cu capul în jos, din smerenie pentru a nu suferi aceeași moarte ca Mântuitorul Hristos. După ce au dat jos trupul Sfântului Caliopie, în Vinerea mare (7 aprilie 304), Teoclia a trecut la cele veșnice.

&&&

Index

În această lună (aprilie), ziua a şaptea - Sfântul mucenic Caliopie. Şi prea cuviosul părintele nostru Gheorghe, episcopul Meletinei (Minei)..... 4
Canon de rugăciune către Sfântul ierarh Gheorghe mărturisitorul, episcopul Mitilenei 20
Canon de rugăciune către Sfântul mucenic Caliopie..... 28
Acatistul Sfântului mucenic Caliopie 36
Imnografie..... 48
Vieţile Sfinţilor - Cuviosul Gheorghe mărturisitorul,mitropolitul Mitiliniei (7 aprilie) 50
Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului mucenic Caliopie (7 aprilie)..... 53

Sfântul ierarh Gheorghe mărturisitorul, episcopul Mitilenei - drumul spre sfințenie 59
Sinaxar din 7 aprilie 60
Pr. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul mucenic Caliopie; Sfântul ierarh Gheorghe mărturisitorul, episcopul Mitilenei 62
Calendar Ortodox - Sfântul mucenic Caliopie; Sfântul ierarh Gheorghe mărturisitorul, episcopul Mitilenei 64
Proloagele din 7 aprilie 66
Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida din 7 aprilie 71
Pomenirea Sfântului Gheorghie, mărturisitorul 71
Pomenirea Sfântului cuvios Nil Sorski 72
Pomenirea Sfântului mucenic Caliopie 72
Pomenirea Sfântului cuvios Daniel de la Pereyaslavl 73
Pomenirea Sfântului cuvios Grigorie Sinaitul 73
Cântare de laudă la Sfântul mucenic Caliopie 73
Cugetare 74
Luare aminte 75
Predică despre căutarea celor vii printre cei morţi 75
Orthodoxwiki - Gheorghe al Mitilenei 77
Icoane 80

În această lună (aprilie), ziua a şaptea - Sfântul mucenic Caliopie. Şi prea cuviosul părintele nostru Gheorghe, episcopul Meletinei (Minei)

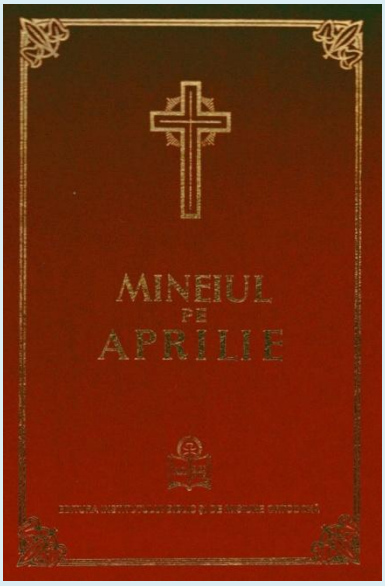

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., **Stihirile** Sfântului mucenic Caliopie, glasul al 8-lea:

Podobie: O, prea slăvită minune! Izvorul vieţii în mormânt se pune, şi scară către Cer mormântul se face; veseleşte-te Ghetsimanì, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioşii, pe Gavriil având începător cetelor: cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Mucenice purtătorule de chinuri, mărite, pentru Hristos Dumnezeu suferind vitejeşte chinurile cele cu multe dureri, şi zdruncinările trupului, cu bucurie ţi-ai săvârşit nevoinţa şi ai dobândit cununile slavei, cerşind milă şi curăţie tuturor, celor ce cu bună credinţă prăznuiesc dumnezeiască pomenirea ta.

Mucenice pătimitorule prea minunate, răstignindu-te pentru Hristos, care a răbdat răstignire, ai auzit din Cer de la Dumnezeu Atotţiitorul glas cinstit, chemându-te către locaşurile cele de acolo, fericite, unde alergând, ai primit darurile, ca un biruitor, pururea pomenite. Pentru aceea te lăudăm şi te fericim.

Înfierbântându-te de dragostea dumnezeiască pătimitorule, prin răcorirea Duhului, ai răbdat focul, care s-a adus la cinstitul tău trup; dintru care te-ai arătat făclie de

multe lumini, arzând toată înşelăciunea mulţimii dumnezeilor. Pentru aceea după datorie toţi prăznuim sfântă pomenirea ta, pe tine fericindu-te.

Alte **Stihiri** ale Sfântului Gheorghe, glasul 1:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Părinte Gheorghe, cu cinste te-ai închinat icoanei lui Hristos celei cinstite şi prea curate, şi întărindu-te cu puterea Lui, nu te-ai spăimântat de năvălirile luptătorilor de Dumnezeu. Pe care roagă-L acum, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Părinte Gheorghe, mânia necredincioşilor ai suferit, a celor ce dobitoceşte se sălbăticeau, pe care i-ai şi văzut prea înălțându-se cu întărâtare păgânească; şi iarăşi zdrobindu-se mai rău prea arătat, mişcându-te, mărite, din pronie spre răsplătirea celor neînţelepţi.

Părinte Gheorghe, fiind jertfitor lui Dumnezeu, ca un preot şi ca un lucrător de pământ rod însutit ai adus Stăpânului sufletele, celor ce s-au mântuit acum prin cuvântul tău. Şi acum roagă-te, să se dăruiască pace şi mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Bucură-te, rugul cel nears al Îngerului Sfatului celui mare; bucură-te, una care ai născut; bucură-te, voinţa cinstitei Treimi; bucură-te, întărirea celor de pe pământ. Bucură-te, Ceea ce ai odrăslit Spicul cel nelucrat al Raiului pe Împăratul şi Domnul, care usucă odrăslirea răutăţilor.

A Crucii, a Născătoarei

Pe Mieluşelul Cuvântul, Mieluşeaua prea curată Stăpâna, dacă L-a văzut pe Cruce neavând chip, nici frumuseţe, vai mie plângând a grăit: Unde a apus frumuseţea ta prea dulcele meu Fiu? Unde-ţi este buna credinţă? Unde-ţi este darul cel strălucitor al feţei Tale, prea iubitul meu Fiu ?

La Utrenie

Canonul Sfântului mucenic Caliopie

facere a lui Iosif

Cântarea l-a, glasul al 8-lea

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat, şi din răutatea Egiptului scăpând israeliteanul, striga: Mântuitorului şi Dumnezeului nostru să-i cântăm.

Bine săvârşind nevoinţa mucenice purtătorule de chinuri şi păzind credinţa, ai luat cununile biruinţei, şi acum stai cu bucurie înaintea lui Dumnezeu.

Din rădăcina sfântă ai odrăslit ramura pururea înflorită, cu bună rodire mucenicească, hrănind inimile tuturor, celor ce te cinstesc, înţelepte Caliopie.

Cu descoperirea Scripturilor, şi cu citirea cea neîncetată luminându-ţi vederea, ai intrat la luptele mucenicilor cu gând vitejesc, Caliopie.

A Născătoarei

Cel ce zideşte toate prin voire, S-a întrupat din tine mai presus de cuvânt, şi a încununat pe purtătorul de chinuiri, cu care dimpreună pururea cu credinţă te fericim Maica lui Dumnezeu.

Alt Canon, al Sfântului Gheorghe

Cântarea 1-a, glasul al 8-lea

Irmos: Veniţi popoare să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, cel ce a despărţit marea şi a trecut pe poporul pe care l-a slobozit din robia egiptenilor, că S-a proslăvit.

Mie, celui ce sunt plin de greşeli şi cu cumplite păcate, Hristoase îndură-Te străluceşte-mi lumina îndurării, şi prin rugăciunile ierarhului Tău, goneşte întunericul orbirii mele.

Pământul înfrânării cu durerile, şi cu sudorile tale cu totul l-ai lucrat înţelepte, şi semănând grâul Duhului în inimă, ai adus spicul nepătimirii, fericite Gheorghe.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Luând Crucea ta pe umeri, şi lepădând frumuseţile cele pământeşti ale ţiitorului lumii al întunericului ai urmat lui Hristos, şi ai câştigat vistieria Împărăţiei celei nematerialnice.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ca o armă tare şi liman şi zid, şi tărie şi temelie dumnezeiască, şi pod şi acoperământ având folosirea ta, Mireasă a lui Dumnezeu de toate nevoile ne izbăvim.

Canonul Sfântului mucenic Caliopie

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra Crugului Ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, Cel ce eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, unule Iubitorule de oameni.

Mai presus de fire vitejeşte ai suferit nevoinţele cele de multe feluri, împotrivindute gonitorului, mucenice. Pentru aceasta ai dobândit liniştea cea cerească, bine plutind cu suflările Duhului, mărite.

Răbdând chinuri, prin tăria minţii te-ai arătat ostaş viteaz şi biruitor prea ales, că bătându-te, şi pe roată învârtindu-te, de tot ai surpat semeţia înşelăciunii, fericite.

Spânzurându-te pe lemn, şi rupându-ţi-se trupul prin răni, ai surpat semeţia cea înaltă a vrăjmaşului, şi împodobindu-te cu frumuseţea rănilor, te bucurai, mucenice Caliopie.

A Născătoarei

Preasfântă Fecioară lauda pătimitorilor şi cinstea Sfinţilor apostoli, prin rugăciunile tale, izbăveşte de toată nevoia pe toţi cei ce te cântă cu laude întru bucurie.

Alt Canon, al Sfântului Gheorghe

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt ca Domnul...

Suindu-te la înălţimea bunătăţilor, şi cu vrednicie privind adâncurile Duhului, fericite, şi făcându-te primitor arătării, te-ai sălăşluit împreună cu Cetele îngereşti, prea cuvioase.

Sărăcind cu Duhul, te-ai îmbogăţit cu Împărăţia cea nematerialnică, întru care cu credinţă ai gătit turmei tale vistieriile cele veşnice. Pentru aceasta te fericim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu obiceiurile şi cu isprăvile tale ai urmat cuvioase prostimea şi blândeţea sufle-tului lui Iacov şi te-ai arătat cu curăţia Duhului minte israelitenească, văzând pe Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fără de tată ai născut pe Cel fără de mamă mai înainte de tine, şi ca pe un prunc ai hrănit pe Cel ce hrăneşte toate; pe care roagă-L să se mântuiască, cei ce cu credinţă te laudă, Născătoare de Dumnezeu cu adevărat curată.

Irmosul: Nu este sfânt ca Domnul, şi nu este drept ca Dumnezeul nostru, pe care Îl laudă toată făptura, şi nu este drept afară de Tine, Doamne.

Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăj-maşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pier-de cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa drept-măritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Înălţându-te pe cruce cu gând neabătut, bine ai închipuit patima lui Hristos cea mântuitoare, înţelepte pătimitorule. Pentru aceea cu credinţă săvârşim sfântă pome-nirea ta cea purtătoare de lumină, cerşind să luăm prin tine iertare greşelilor şi mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 8-lea*

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea.

Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Prin înălţimea smereniei arătat făcându-te luminos, viteaz şi milostiv, până în sfârşit ai surpat înălţările vrăjmaşilor; şi cu darurile cele îndestulate pe cei flămânzi ai îndestulat, prea cuvioase părinte. Pentru aceasta după moarte ai moştenit hrana cea neîmbătrânită, bucurându-te în veci, ierarhe fericite Gheorghe. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe tine Fecioară, ca pe ceea ce numai tu între femei mai presus de fire ai născut pe Dumnezeu cu trup, toate neamurile omeneşti te fericim; căci focul Dumnezeirii întru tine S-a sălăşluit, şi ca pe un prunc cu lapte ai hrănit pe Făcătorul şi Domnul. Pentru aceasta neamul îngeresc şi omenesc după vrednicie slăvim prea sfântă naşterea ta, şi cu un glas strigăm către tine: Roagă pe Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să ne dăruiască nouă, căci pe tine te avem nădejde noi robii tăi.

A Crucii, a Născătoarei

Pe Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, Mieluşeaua văzându-L pe Cruce, a glăsuit lăcrimând, şi cu amar a strigat: Lumea se bucură luând izbăvire, iar pântecele meu arde văzând răstignirea, care rabzi pentru milostivirea milei, către care să strigăm cu credinţă: Milostiveşte-te spre noi Fecioară, şi dăruieşte iertare de greşeli, celor ce se închină patimilor Lui.

Canonul Sfântului mucenic Caliopie

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale, şi am proslăvit Dumnezeirea Ta.

Arătatu-te-ai prea viteaz pătimitor, nevoindu-te în privelişte, şi surpând întărirea înşelăciunii, mucenice Caliopie.

Jertfă întreagă te-ai adus Cuvântului celui ce S-a junghiat, fiind păzit cu buna mireasmă a ostenelilor tale celor cinstite, mucenice Caliopie.

Omorându-ţi-se trupul cu osteneli neîncetate, ţi-a pricinuit ţie viaţă întru cele de sus, mucenice Caliopie prea fericite.

A Născătoarei

Ca o vie prea roditoare ai crescut Strugurul, din care curge mustul cel dumnezeiesc, celor ce pururea cu credinţă te fericim pe tine, Preacurată.

Alt Canon, al Sfântului Gheorghe

Cântarea a 4-a

Irmos: Cuvinte din munte umbros, din una Născătoarea de Dumnezeu, cu dumnezeiasca vedere proorocul mai înainte a cunoscut că Te vei Întrupa şi cutremurându-se, mărea puterea Ta.

Tu ai mântuit corabia cea sufletească, repezindu-te de la valurile cele materialnice ale patimilor către limanul şi liniştea înfrânării, prea cuvioase părinte.

Câştigând cuget cu chip îngeresc, ai auzit cântarea cea întreită a îngerilor, aflându-te întru uimirea cugetului tău, încă în viaţă fiind prea lăudate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tu într-armându-te cu praştia cea de gând, ca pe alt Goliat ai surpat ierarhe pe boierul întunericului cel trufaş, cu credinţa ta cea davidicească şi dumnezeiască.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Nădejdea şi folositoarea lumii, Născătoare de Dumnezeu, roagă pe Cel ce S-a întrupat din tine, pentru toţi robii tăi, ca pe tine câştigându-te sfântă curăţire, să ne izbăvim de păcate.

Canonul Sfântului mucenic Caliopie

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cela ce eşti lumină neapusă; şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine ticălosul? Ci mă întoarce, şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Mărindu-te prin osteneli mucenice, te-ai dat la roată prea viteazule, şi arzându-te cu făclii aprinse, prin ajutor de înger ai primit răcoreală cerească de la Dumnezeu purtătorule de chinuri, înţelepte Caliopie.

Cei fărădelege, care te munceau pe tine mucenice Caliopie, s-au slăbănogit de puterea cea nevăzută a Izbăvitorului nostru, şi prin voirea Stăpânului tuturor, s-a stins văpaia şi nicicum nu s-a atins de tine.

Luminându-te întru chinuri, ai strălucit ca aurul în cuptor; şi ca un dumnezeiesc păzitor cinstitelor porunci ale lui Hristos, te-ai băgat în temniţă, risipind cu sfintele tale legături semeţia nebuniei mulţimii dumnezeilor.

A Născătoarei

Izbăvindu-ne prin tine de căderea cea strămoşească împreună cu Arhanghelul Gavriil, strigăm ţie Fecioară: Bucură-te, mântuirea tuturor păcătoşilor; bucură-te, întărirea tuturor mucenicilor, Preacurată.

Alt Canon, al Sfântului Gheorghe

Cântarea a 5-a

Irmos: Din noaptea necunoştinţei zi a cunoştinţei de Dumnezeu, întru lumina Feţei Tale, Hristoase, a strălucit de dimineaţă, lauda Ta în inimile noastre.

Ca pe un stâlp curăţeniei, şi ca o cheie întregii înţelepciuni toţi ştiindu-te pe tine pururea pomenite, prin rugăciunile tale să câştigăm milă.

Prin pronia cea de Dumnezeu văzătoare te-ai îmbrăcat în cinul preoţiei, chemându-te pe tine la aceasta ca pe un curat, Fecioara cea prea curată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Îndurarea milostivirii având sădită înlăuntru, şi pururea vieţuitoare, te-ai arătat săracilor hrană îndestulată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Stăpânul Cerului zămislind în pântece, Preacurată te-ai arătat mai presus decât cerurile, şi decât toate făpturile.

Canonul Sfântului mucenic Caliopie

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog, ridică-mă din adâncul răutăţilor, căci către Tine am strigat, auzi-mă, Dumnezeul mântuirii mele!

Văzându-te maica ta pe tine împodobit cu podoabele rănilor, fiind plină de bucurie, a slăvit pe Dumnezeu, îmbrăţişându-te şi cu cinste sărutându-te, înţelepte.

Fiind încuiat în temniţă, ţi s-a arătat ţie Lumină neapusă, şi glas din Cer s-a pogorât la tine sfinte, care te îmbărbăta, şi propovăduia sfinţite nevoinţele tale.
Rai înţelegător te-ai arătat mucenice multpătimitorule, având în mijloc lemnul vieţii pe Hristos, care te-a mutat la odihnele cele veşnice, Caliopie.

A Născătoarei

Tămăduieşte-mi, Preacurată greşelile sufletului meu cele nenumărate, şi-mi luminează gândul, care pururea este întunecat de toate călcările poruncilor, ca după datorie cu laude să te fericesc pe tine.

Alt Canon, al Sfântului Gheorghe

Cântarea a 6-a

Irmos: Haină luminoasă dă-mi mie...

Locaş curat făcându-te pe tine Sfântului Duh, ai gonit prin rugăciunile tale lighioanele duhurilor celor viclene, fericite Gheorghe.

Pârâu al alinării şi izvor blândeţii te-ai arătat, care ne adapă din curgerea dulceţii, prea cuvioase părinte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Omorându-ţi desfătările cele trupeşti, ai înviat cu Duhul. Ridică-mă şi pe mine, mărite, cel ce sunt căzut prin patimi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Cuvântul cel ce a strălucit din Tatăl fără de ani, L-ai zămislit în pântece sub ani, pe Dumnezeu Cuvântul mai presus de cuvânt, pururea Fecioară.

Irmosul: Haină luminoasă dă-mi mie, Cela ce Te îmbraci cu lumina ca cu o haină, Multmilostive Hristoase Dumnezeul nostru.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Dumnezeieşte într-armându-te cu curăţenia cea sufletească, şi neîncetata rugăciune fiind în mâini ca o suliţă, vitejeşte ai biruit cetele dracilor, părinte Gheorghe, cu osârdie roagă-te lui Hristos pentru noi toţi.

Sinaxar

În această lună în ziua a şaptea, pomenirea Sfântului mucenic Caliopie.

Stih: Caliopie fiind răstignit pe lemn cu capul în jos,
Slăveşte pe Cuvântul cel răstignit cu capul în sus.
În a şaptea zi Caliopie a aflat,
Viaţa cea neîmbătrânită cu adevărat.

Acesta a fost pe vremea împăratului Maximian, fiu Teocliei, învăţat în credinţa lui Hristos şi era din Perghia Pamfiliei, crescut lângă maică-sa cu evlavie şi nevoindu-se cu dumnezeieştile Scripturi.

Deci fiind pornită goana asupra creştinilor, întărindu-se pe sine, şi luând învăţături, şi sfătuire de la maică-sa ca să moară pentru mărturisirea lui Hristos, se duse însăşi nechemat, la ighemonul Maxim în cetatea lui Pompie, şi propovăduind înaintea lui numele lui Hristos, fu legat cu coatele mâinilor îndărăt şi bătut cu plumb, şi întins pe o roată, şi ars dedesubt cu foc.

Deci arătându-se îngerul Domnului, stătu roata şi focul se răci, şi se arătă îngerul cu groază la cei ce-l priveau. Iar pe sfântul îl luară de-l băgară în temniţă cu carnea sfărâmată, unde intrând maică-sa, îi ştergea sângele de pe răni.

Deci împărţindu-şi ea toată averea la săraci, şi iertându-şi robii şi roabele, care erau până la cinci sute şi cincizeci cu toţi, se însoţi cu fiul ei, şi cântau împreună. Iar la

miezul nopţii, se făcu lumină în temniţă, şi venind glas de sus, cu care se fericea îndrăznirea şi mărturisirea mucenicului, mai vârtos se înălţa spre nevoinţă.

Deci rămânând întru acestea neclintit, fu osândit a se răstigni şi era părtaş întru patimile cele stăpâneşti, nu numai cu chipul morţii, ci şi cu vremea întru care se întâmplase acestea, fiindcă era în sfânta Joia cea mare, înaintea învierii lui Hristos Dumnezeului nostru.

Deci răstignindu-l cu capul în jos, că şi maică-sa poftise aceasta, dând încă şi cinci galbeni de aur muncitorilor pentru aceasta; când fu a doua zi în Vinerea cea mare la trei ceasuri şi-a dat sufletul la Dumnezeu.

Iar după ce-l pogorâră de pe cruce, căzu maică-sa peste dânsul şi leşinând, şi-a dat şi ea sufletul, şi se îngropă cu Sfântul mucenic şi fiul ei la un loc.

Tot în această zi, pomenirea celui dintru Sfinţi părintelui nostru Gheorghe, episcopul Meletinei.

Stih: Te are pe tine Meletina şi după moarte fiind,
Apărător mare Gheorghe, precum şi vieţuind.

Acesta din mică vârstă iubind pe Hristos, se călugări. Şi plinind tot felul de bunătate, a câştigat mai mult decât alţii smerenie.

Şi fiind foarte milostiv, fu înălţat în scaunul Meletinei. Întru care bine strălucind şi biruind cu multa înţelepciune pe iconomahi, şi făcându-i a-şi cunoaşte rătăcirea, şi măcar că în trup fiind, iar pentru covârşita sa bunătate cu îngerii adunându-se, s-a mutat din viaţa aceasta, prin dumnezeiască stea ieşirea sa arătându-i-se, şi nu numai lui, ci şi întregii turme.

Şi dăruind izvor de minuni din dumnezeieştile sale moaşte, este vrednic a fi iubit de toţi.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Rufin diaconul.

Stih: Ca o oaie spre junghiere Rufin fiind socotit,
Junghie pe diavolul lupul cel învechit.

Tot în această zi, Sfânta muceniță Achilina cea nouă, care cu mâinile înapoi legată şi cu pântecele pus pe foc s-a săvârşit.

Stih: Cu mâinile înapoi prin funie fiind legată strâns,
Achilina a ars, pusă fiind cu pântecele pe foc aprins.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor două sute de mucenici, cei din Sinopi care s-au săvârşit prin sabie.

Stih: Douăzeci de zecimi de bărbaţi au omorât sabia,
A cărora bărbătească era şi mintea şi inima.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Canonul Sfântului mucenic Caliopie

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce merseseră din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii, văpaia cuptorului o au călcat, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat

Nedând idolilor celor fără cuvântare nicidecum cinste, cu bărbăţie ai răbdat munca focului, mărite Caliopie, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Cu cuget înalt asemănându-te Celui ce S-a înălţat pe Cruce, te-ai înălţat pe lemn de voia ta, cu capul în jos, mucenice, făcând călătoria spre Cer cu bucurie, rugându-te pentru noi.

Cu vitejesc cuget răbdând multe feluri de chinuri mucenice, te-ai învrednicit la multe desfătări întru cele dintru înălţime Caliopie, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei

Rodul cinstitului tău pântece, Născătoare de Dumnezeu, ne-a înviat pe noi care eram omorâţi de rod. Pentru aceasta după datorie lăudându-te, strigăm: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Alt Canon, al Sfântului Gheorghe

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evrei în cuptor au călcat văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, strigând: Binecuvântat eşti Doamne, Dumnezeule, în veci!

Cu lumina Dumnezeiescului Duh cunoscând mutarea ta către cele mai bune, dăn-ţuieşti acum în locaşurile cuvioşilor.

Pe tine cel ce te-ai arătat ca o stea cu viaţa şi cu raza cea luminoasă, cu cuget lumi-nat a vestit mai înainte steaua mutarea ta, prea cuvioase.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Îmbrăcându-te după vrednicie, ai intrat în cămara Împărăţiei celei de sus cuvioase, şi întâmpinându-te cu Mirele, ai şezut la masa dulceţii celei nematerialnice.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Puterile cele cereşti, după vrednicie, ca pe o Maică a Vieţii tuturor te înconjură, şi te laudă pe tine Stăpână, ca pe o folositoare a sufletelor noastre.

Canonul Sfântului mucenic Caliopie

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul, tiranul haldeilor l-a ars nebuneşte pentru cinstitorii de Dumnezeu. Iar văzându-i pe aceştia cu putere mai bună mântuiţi, Făcătorului şi Mântuitorului a strigat: tineri, binecuvântaţi-L, preoţi, lăudaţi-L, popoare, prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Pentru legea lui Dumnezeu junghiindu-te pătimitorule Caliopie, ai fugit de toată viclenia celor fărădelege, iar la vremea cinstitei patimi Hristos te măreşte muce-nice, căci te-ai răstignit de voie cu capul în jos, şi cu adevărat chemându-te către odihnele cele dumnezeieşti, te-a pus împreună cu dumnezeieştii îngeri, cugetăto-rule de Dumnezeu.

Răsărind cu totul luminat ca soarele luminezi, pururea cu razele nevoinţelor tale cele de sub Cer, şi pe toţi îndemni prea lăudate a săvârşi acum pomenirea ta cea purtătoare de lumină, strigând Stăpânului: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înăl-ţaţi-L întru toţi vecii.

Răbdare neasemănată, suferire prea minunată, mucenice pătimitorule, arătând de față pe vremea chinuirilor tale, pentru aceea acum te-ai numărat cu Cetele îngereşti întru slavă, cântând: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţați pe Hristos în veci.

A Născătoarei

Pe Iisus Domnul cel ce ţine toate cu voia cea atotputernică, L-ai născut purtător de trup, şi L-ai ţinut în braţe prea curată Fecioară. Pentru aceea te lăudăm ca pe o Maică a lui Dumnezeu, strigând cu laude: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Alt Canon, al Sfântului Gheorghe

Cântarea a 8-a

Irmos: Tinerii cei grăitori...

Având-ţi inima ta ocârmuită de Dumnezeu, goneşte viforul cel întunecat al patimilor mele, şi către încetarea liniştei tale mă întăreşte.

Fiind sădit pe lângă Izvoarele apelor celor dumnezeieşti ale dragostei, ai crescut pomul vieţii, şi la vreme ai făcut rodurile bunei credinţe.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Ca un tămăduitor neputinţelor celor netămăduite, şi ca un izgonitor duhurilor celor necurate, tămăduieşte şi neputinţele păcatului meu, prea fericite Gheorghe.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cine va grăi dumnezeiască naşterea ta de Dumnezeu Născătoare Marie, că fieştece fire a celor născuţi de pe pământ şi a îngerilor se spăimântează şi te fericesc.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Tinerii cei grăitori de Dumnezeu, în cuptor călcând văpaia cea de foc, au cântat: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pe Domnul.

Canonul Sfântului mucenic Caliopie

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât Cerurile; pentru aceasta, pe tine, de Dumnezeu Născătoare, începătoriile Cetelor îngereşti şi omeneşti te mărim.

Cu vetreala Duhului Sfânt într-aripându-ţi-se sufletul, ai trecut noianul cel cumplit al chinurilor, şi ai ajuns la limanurile cereşti cu bucurie, înecând taberele cele viclene ale celui înşelător, cu dumnezeiasca revărsare a sângiurilor tale, prea fericite.

Arătându-te tânăr frumos cu podoabele chinurilor, ai strălucit mai mult decât razele soarelui şi ai luminat sufletele credincioşilor, celor ce cu dragoste săvârşesc sfânta şi cu adevărat luminată pomenirea ta, purtătorule de chinuri, mucenice Caliopie.

Să adunăm ceată duhovnicească, ca să lăudăm acum cu bucurie pe tarele pătimitor Caliopie, şi să ne ospătăm astăzi cu ostenelile lui care le-a răbdat pentru Hristos, chinuindu-se vitejeşte şi stricând nedumnezeirea mulţimii dumnezeilor.

Sicriul tău izvorăşte miruri de viaţă, şi varsă minuni ca nişte ape, pe care credincioşii înconjurându-l totdeauna cu bucurie şi cu dragoste sărutându-l, scot sfinţenie şi lumină, mărind sfântă pomenirea ta, mucenice al Domnului Caliopie.

A Născătoarei

Cu razele luminii tale cele de taină, goneşte întunericul sufletului meu, şi linişteşte viforul cel cumplit al gândurilor mele, şi mă îndreptează către limanurile cele line, ceea ce eşti singură izbăvirea tuturor, ca să te fericesc cu credinţă, Maica lui Dumnezeu.

Alt Canon, al Sfântului Gheorghe

Cântarea a 9-a

Irmos: Naşterea pururea fecioarei..

Cu izvoarele lacrimilor tale ai lucrat raiul nepătimirii prea cuvioase, şi aduci mult rod îndestulat, hrănind cu bunătăţile turma cea dumnezeiască.

Tu ai adus lui Dumnezeu curată jertfă, şi săvârşind călătoria credinţei prea cuvioase, ai primit acum cununa dreptăţii din mâna lui Hristos puitorului de nevoinţe.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Astăzi saltă şi dănţuieşte mulţimea credincioşilor, cetele călugărilor, adunarea preoţilor, căci toţi pe tine te-au aflat chip mântuirii, şi închipuire îndreptărilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Cel născut din tine cu bărbăţie dumnezeiască, prea curată Pruncă, ca pe un Dumnezeu şi Ziditor veacurilor, nu înceta rugându-L, ca să se mântuiască sufletele celor ce te laudă pe tine.

Irmosul: Naşterea pururea Fecioarei, ceea ce s-a arătat mai înainte puitorului de lege în munte prin foc şi prin rug, spre mântuirea noastră a credincioşilor, cu cântări neîncetat o slăvim.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduiala Postului şi Otpustul.

Sursa:
https://sites.google.com/site/ortodox007/mineiele-bisericii-ortodoxe/mineiul-pe-aprilie#h.sa3a3s1yf4j5

Canon de rugăciune către Sfântul ierarh Gheorghe mărturisitorul, episcopul Mitilenei

Canon de rugăciune la Sfântul ierarh Gheorghe mărturisitorul - 7 aprilie -slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=UeNZQDzJiZ0

***

Troparul Sfântului ierarh Gheorghe mărturisitorul, episcopul Mitilenei, glasul al 4-lea: Îndreptător credinţei şi chip blândeţelor, învăţător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai dobândit cu smerenia cele înalte şi cu sărăcia cele bogate; părinte ierarhe Gheorghe, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Veniţi popoare să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, cel ce a despărţit marea şi a trecut pe poporul pe care l-a slobozit din robia egiptenilor, că S-a proslăvit.

Stih: ***Sfinte părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mie, celui ce sunt plin de greşeli şi de cumplite păcate, Hristoase fii îndurător; străluceşte-mi lumina îndurării şi prin rugăciunile ierarhului Tău, goneşte întunericul orbirii mele.

Stih: ***Sfinte părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tot pământul înfrânării cu durerile şi cu sudorile tale l-ai lucrat, înţelepte şi semănând grâul Duhului în inimă, ai adus spicul lipsei de patimi, Sfinte fericite Gheorghe.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Luând crucea ta pe umeri şi lepădând frumuseţile cele pământeşti ale celui întunecat al lumii, ai urmat lui Hristos şi ai câştigat vistieria Împărăţiei celei nematerialnice.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca o armă şi liman tare şi zid şi tărie şi temelie dumnezeiască şi pod şi acoperământ având ocrotirea ta, Mireasă a lui Dumnezeu, de toate primejdiile ne izbăvim.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt ca Domnul...

Stih: ***Sfinte părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Suindu-te la înălţimea virtuţilor şi cu vrednicie privind adâncurile Duhului, fericite şi făcându-te primitor arătării, te-ai sălăşluit împreună cu Cetele îngereşti, prea cuvioase.

Stih: ***Sfinte părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sărăcind cu duhul, te-ai îmbogăţit, înţelepte, cu Împărăţia cea nematerialnică, în care cu credinţă, ai gătit turmei tale vistieriile cele veşnice. Pentru aceasta te fericim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu obiceiurile şi cu isprăvile tale ai urmat, cuvioase, curăţenia şi blândeţea sufletului lui Iacov şi te-ai arătat cu curăţia duhului minte israelitenească, văzând pe Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fără de tată ai născut pe Cel fără de mamă mai înainte de tine şi ca un Prunc ai alăptat pe Cel ce hrăneşte toate. Pe care roagă-L să mântuiască pe cei ce cu credinţă te laudă, Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat curată.

Irmosul: Nu este sfânt ca Domnul şi nu este drept ca Dumnezeul nostru, pe care-L laudă toată făptura. Nu este drept afară de Tine, Doamne.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cuvinte din munte umbros, din una Născătoarea de Dumnezeu, cu dumnezeiasca vedere proorocul mai înainte a cunoscut că Te vei Întrupa şi cutremurându-se, mărea puterea Ta.

Stih: ***Sfinte părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tu ai mântuit corabia cea sufletească, repezindu-te de la valurile cele materialnice ale patimilor către limanul şi liniştea înfrânării, prea cuvioase părinte.

Stih: ***Sfinte părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Câştigând cuget cu chip îngeresc, ai auzit cântarea cea întreită a îngerilor, aflându-te întru răpirea cugetului tău, încă în viaţă fiind, prea lăudate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tu într-armându-te cu praştia cea de gând, ca pe alt Goliat ai surpat, ierarhe, pe căpetenia întunericului cea trufaşă, cu credinţa ta cea davidicească şi dumnezeiască.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Nădejdea şi folositoarea lumii, Născătoare de Dumnezeu, roagă pe Cel ce S-a Întrupat din tine, pentru toţi robii tăi, ca pe tine câştigându-te sfântă curăţire, să ne izbăvim de păcate.

Cântarea a 5-a

Irmos: Din noaptea necunoştinţei zi a cunoştinţei de Dumnezeu, întru lumina Feţei Tale, Hristoase, a strălucit de dimineaţă, lauda Ta în inimile noastre.

Stih: ***Sfinte părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca pe un stâlp al curăţiei şi ca pe un purtător de chei al întregii înţelepciuni toţi ştiindu-te pe tine, pururea pomenite, Sfinte părinte Gheorghe, prin rugăciunile tale dăruieşte-ne nouă să câştigăm milă.

Stih: ***Sfinte părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin pronia cea de Dumnezeu văzătoare te-ai îmbrăcat cu vrednicia preoţiei, chemându-te pe tine la aceasta ca pe un curat, Fecioara cea prea curată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Îndurarea milostivirii având sădită înăuntru şi pururea împreună vieţuitoare, te-ai arătat săracilor lucrătoare de hrană îndestulată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Stăpânul cerului zămislind în pântece, Preacurată, te-ai arătat mai presus decât cerurile şi decât toate făpturile.

Cântarea a 6-a

Irmos: Haină luminoasă dă-mi mie...

Stih: ***Sfinte părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Locaş curat făcându-te pe tine Sfântului Duh, ai gonit prin rugăciunile tale legiunile duhurilor celor viclene, Sfinte fericite Gheorghe.

Stih: ***Sfinte părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pârâu al alinării şi izvor al blândeţii care ne adapă din şuvoiul bucuriei, te-ai arătat, prea cuvioase părinte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Omorându-ţi desfătările cele trupeşti, ai înviat cu duhul. Ridică-mă, mărite şi pe mine, cel ce sunt căzut prin patimi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Cuvântul cel ce a strălucit din Tatăl fără de ani, L-ai zămislit în pântece sub ani, pe Dumnezeu Cuvântul mai presus de cuvânt, pururea Fecioară.

Irmosul: Haină luminoasă dă-mi mie, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, Mult Milostive Hristoase, Dumnezeul nostru.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Dumnezeieşte într-armându-te cu curăţenia cea sufletească şi neîncetată rugăciune ţinând în mâini ca pe o suliţă, vitejeşte ai biruit cetele demonilor, Sfinte părinte Gheorghe; cu osârdie roagă-te lui Hristos pentru noi toţi.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evrei în cuptor au călcat văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, strigând: Binecuvântat eşti Doamne, Dumnezeule, în veci!

Stih: ***Sfinte părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu lumina Dumnezeiescului Duh ai cunoscut mutarea ta către cele mai bune şi acum dănţuieşti în Locaşurile cuvioşilor.

Stih: ***Sfinte părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce te-ai arătat ca o stea cu viaţa şi cu raza cea luminoasă, steaua cu cuget luminat a vestit mai înainte mutarea ta, prea cuvioase.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Îmbrăcându-te după vrednicie, ai intrat în cămara Împărăţiei celei de sus, cuvioase şi întâmpinându-te Mirele, ai şezut la Masa dulceţii celei nematerialnice.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Puterile cele cereşti, după vrednicie, ca pe o Maică a Vieţii tuturor te înconjoară şi te laudă pe tine, Stăpână, ca pe ocrotitoare a sufletelor noastre.

Cântarea a 8-a

Irmos: Tinerii cei grăitori...

Stih: ***Sfinte părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Avându-ţi inima ta ocârmuită de Dumnezeu, goneşte viforul cel întunecat al patimilor mele şi la limanul liniştei tale mă adăposteşte.

Stih: ***Sfinte părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind sădit pe lângă izvoarele cele dumnezeieşti ale apelor dragostei, ai crescut Pomul vieţii şi la vreme ai făcut roadele dreptei credinţe.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Ca un tămăduitor al neputinţelor celor netămăduite şi ca un izgonitor al duhurilor celor necurate, tămăduieşte şi boala păcatului meu, Sfinte fericite Gheorghe.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cine va grăi dumnezeiască naşterea ta, de Dumnezeu Născătoare Marie? Că toată firea celor născuţi de pe pământ şi a îngerilor se spăimântă şi te fericesc pe tine.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Tinerii cei grăitori de Dumnezeu, în cuptor călcând cu văpaia cea de foc şi rătăcirea, au cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Naşterea pururea Fecioarei...

Stih: ***Sfinte părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu izvoarele lacrimilor tale ai lucrat fără greş Raiul nepătimirii, prea cuvioase şi aduci mult rod îndestulat, hrănind cu virtuţile turma cea dumnezeiască.

Stih: ***Sfinte părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tu ai adus lui Dumnezeu jertfă curată şi săvârşind călătoria credinţei, prea cuvioase, ai primit acum cununa dreptăţii din mâna lui Hristos, Dătătorul tău de nevoinţe.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Astăzi saltă şi dănţuieşte mulţimea credincioşilor, cetele călugărilor, adunarea preoţilor, că toţi pe tine te-au aflat chip al mântuirii şi închipuire îndreptărilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Cel născut din tine, care este Dumnnezeu şi Ziditor al veacurilor, nu înceta prea curată Pruncă, a-L ruga cu îndrăznire să mântuiască sufletele celor ce te laudă pe tine.

Irmosul: Naşterea pururea Fecioarei, care s-a arătat mai înainte dătătorului de Lege în munte prin foc şi prin rug, spre mântuirea noastră a credincioşilor, cu cântări neîncetat o mărim.

Sedelna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Prin înălţimea smereniei făcându-te arătat luminos, viteaz şi milostiv, până la sfârşit ai surpat îndrăzneala vrăjmaşului şi cu darurile cele îndestulate pe cei flămânzi ai îndestulat, prea cuvioase părinte. Pentru aceasta după moarte ai moştenit Hrana cea neîmbătrânitoare, bucurându-te în veci, Sfinte ierarhe fericite Gheorghe. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greşeli să dăruiască celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru

aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe tine Fecioară, ca pe ceea ce numai tu între femei ai născut mai presus de fire pe Dumnezeu cu Trup, toate neamurile omeneşti te fericim; căci focul Dumnezeirii S-a Sălăşluit în tine şi ca pe un Prunc cu lapte ai hrănit pe Făcătorul şi Domnul. Pentru aceasta neamul îngeresc şi omenesc după vrednicie slăvim Preasfântă naşterea ta şi cu un glas strigăm către tine: roagă pe Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă iertare de greşeli, căci pe tine te avem nădejde noi robii tăi.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, Mieluşeaua văzându-L pe Cruce, a glăsuit lăcrimând şi cu amar a strigat: lumea se bucură luând izbăvire, iar lăuntrul meu arde văzând Răstignirea, pe care o rabzi pentru milostivirea milei. Către care să strigăm cu credinţă: milostiveşte-te, Fecioară şi dăruieşte iertare de greşeli, celor ce se închină Patimilor Lui.

Canon de rugăciune către Sfântul mucenic Caliopie

Troparul Sfântului mucenic Caliopie, glasul al 4-lea: Mucenicul Tău, Doamne, Caliopie, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Cântarea 1, glasul al 8-lea

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte mucenice Caliopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Bine săvârşind lupta, mucenice purtătorule de chinuri şi păzind credinţa, ai primit cununile biruinţei cu bucurie şi acum stai înaintea lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte mucenice Caliopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din rădăcină sfântă ai odrăslit ramură pururea înflorită, cu bună rodire mucenicească, hrănind inimile tuturor, celor ce te cinstesc, prea înţelepte Caliopie.

Stih: ***Sfinte mucenice Caliopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu lămurirea Scripturilor şi cu citirea cea neîncetată luminându-ţi vederea inimii, ai intrat la luptele mucenicilor cu gând vitejesc, Sfinte Caliopie.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cel ce zideşte toate prin semn, S-a Întrupat din tine mai presus de cuvânt, Cel ce a încununat pe purtătorul de chinuri, cu care dimpreună pururea cu credinţă te fericim, Maica lui Dumnezeu.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra Crugului Ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, Cel ce eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte mucenice Caliopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mai presus de fire, bărbăteşte ai suferit luptele cele de multe feluri, împotrivindu-te prigonitorului, mucenice. Pentru aceasta ai dobândit Liniştea cea cerească, bine plutind cu adierile Duhului, strălucite.

Stih: ***Sfinte mucenice Caliopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Răbdând chinuri, prin tăria minţii te-ai arătat ostaş viteaz şi biruitor prea ales, că fiind bătut şi pe roată învârtit, ai surpat de tot semeţia înşelăciunii, fericite.

Stih: ***Sfinte mucenice Caliopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind spânzurat pe lemn şi rupându-ţi-se trupul prin răni, ai surpat cutezanţa cea mare a vrăjmaşului şi împodobindu-te cu frumuseţea rănilor, te bucurai, Sfinte mucenice Caliopie.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Preasfântă Fecioară, lauda celor ce au pătimit şi cinstea Sfinţilor apostoli, prin rugăciunile tale izbăveşte de toată nevoia pe toţi cei ce te cântă cu laude întru bucurie.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfinte mucenice Caliopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-ai prea viteaz luptător, nevoindu-te în privelişte şi surpând întărirea înşelăciunii, mucenice Caliopie.

Stih: ***Sfinte mucenice Caliopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Jertfă întreagă te-ai adus ca un mucenic şi sfânt, Cuvântului celui ce S-a junghiat, fiind păzit cu buna mireasmă a suferinţelor tale celor cinstite, mucenice Caliopie.

Stih: ***Sfinte mucenice Caliopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Omorându-ţi-se trupul cu suferinţe neîncetate, ţi-a pricinuit ţie viaţă întru cele de sus, Sfinte mucenice Caliopie, prea fericite.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca o vie prea roditoare ai crescut Strugurele din care curge mustul cel dumnezeiesc, celor ce pururea cu credinţă te fericesc pe tine, Preacurată.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neapusă şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine ticălosul? Ci, mă întoarce şi îndreptează, te rog, căile mele la lumina poruncilor Tale.

Stih: ***Sfinte mucenice Caliopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mărindu-te prin suferinţe, mucenice, ai fost întins pe roată, prea viteazule şi ars fiind cu făclii aprinse, prin ajutor de înger ai primit răcoreală cerească de la Dumnezeu, purtătorule de chinuri, înţelepte mucenice Caliopie.

Stih: ***Sfinte mucenice Caliopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cei fărădelege, care te chinuiau pe tine, mucenice Caliopie, s-au slăbănogit de puterea cea nevăzută a Izbăvitorului nostru şi prin voirea Stăpânului tuturor, s-a stins văpaia şi nicicum nu s-a atins de tine.

Stih: ***Sfinte mucenice Caliopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminându-te întru chinuri, ai strălucit ca aurul în cuptor; şi ca un dumnezeiesc păzitor cinstitelor porunci ale lui Hristos, ai fost aruncat în temniţe, risipind cu sfintele tale legături semeţia nebuniei mulţimii zeilor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Izbăvindu-ne prin tine de căderea cea strămoşească, împreună cu Arhanghelul Gavriil strigăm ţie, Fecioară: Bucură-te, mântuirea tuturor păcătoşilor. Bucură-te, întărirea tuturor mucenicilor, Preacurată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog, ridică-mă din adâncul răutăţilor, căci către Tine am strigat, auzi-mă, Dumnezeul mântuirii mele!

Stih: ***Sfinte mucenice Caliopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzându-te pe tine împodobit cu podoabele rănilor, cea care te-a născut, fiind plină de bucurie, a slăvit pe Dumnezeu, îmbrăţişându-te şi cu cinste te-a sărutat, înţelepte.

Stih: ***Sfinte mucenice Caliopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind încuiat în temniţă, ţi s-a arătat ţie Lumină neapusă şi glas din cer s-a pogorât la tine, sfinte, care te îmbărbăta şi vestea, sfinţite, nevoinţele tale.

Stih: ***Sfinte mucenice Caliopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Rai înţelegător te-ai arătat, mucenice mult pătimitorule, având în mijloc Lemnul vieţii, pe Hristos care te-a mutat la odihnele cele veşnice, Sfinte mucenice Caliopie.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tămăduieşte-mi, Preacurată, greşelile sufletului meu cele nenumărate şi-mi luminează mintea, care pururea este întunecată de toate călcările poruncilor, ca după datorie cu laude să te fericesc pe tine.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce merseseră din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii, văpaia cuptorului o au călcat, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat

Stih: ***Sfinte mucenice Caliopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nedând idolilor celor fără cuvântare nicidecum cinste, cu bărbăţie ai răbdat munca focului, mărite mucenice Caliopie, strigând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte mucenice Caliopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***
Cu un cuget înalt asemănându-te Celui ce S-a Înălţat pe Cruce, te-ai înălţat pe lemn de voia ta, cu capul în jos, mucenice, făcând călătoria spre cer cu bucurie; pentru aceea roagă-te pentru noi.

Stih: ***Sfinte mucenice Caliopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu vitejesc cuget răbdând multe feluri de chinuri, mucenice, te-ai învrednicit de multe bucurii întru cele dintru înălţime, Sfinte mucenice Caliopie, strigând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Rodul cinstitului tău pântece, Născătoare de Dumnezeu, ne-a înviat pe noi care eram omorâţi de rod. Pentru aceasta după datorie lăudându-te, strigăm: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul, tiranul haldeilor l-a ars nebuneşte pentru cinstitorii de Dumnezeu. Iar văzându-i pe aceştia cu putere mai bună mântuiţi, Făcătorului şi Mântuitorului a strigat: tineri, binecuvântaţi-L, preoţi, lăudaţi-L, popoare, prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte mucenice Caliopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pentru legea lui Dumnezeu fiind junghiat, Sfinte mucenice şi pătimitorule Caliopie, ai fugit de toată viclenia celor fărădelege, iar la vremea cinstitei patimi Hristos te măreşte, mucenice, căci te-ai răstignit de voie cu capul în jos şi cu adevărat chemându-te către odihnele cele dumnezeieşti, te-a aşezat împreună cu dumnezeieştii Îngeri, cugetătorule de Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte mucenice Caliopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Răsărind cu totul strălucit, luminezi pururea ca soarele cu razele nevoinţelor tale cele de sub cer şi pe toţi îndemni, prea lăudate, a săvârşi acum pomenirea ta cea purtătoare de lumină, strigând Stăpânului: preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte mucenice Caliopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Răbdare neasemănată, tărie prea minunată arătând lămurit, mucenice pătimitorule, în vremea chinurilor tale, pentru aceea acum te-ai numărat cu Cetele îngereşti întru strălucire cântând: preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe Iisus Domnul, cel ce ţine toate cu voia cea atotputernică, L-ai născut purtător de Trup şi L-ai ţinut în braţe, prea curată Fecioară. Pentru aceea te lăudăm ca pe Maica lui Dumnezeu, strigând cu laude: preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât Cerurile; pentru aceasta, pe tine, de Dumnezeu Născătoare, începătoriile Cetelor îngereşti şi omeneşti te mărim.

Stih: ***Sfinte mucenice Caliopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu vela Duhului Sfânt, într-aripându-ţi-se sufletul, ai trecut noianul cel cumplit al chinurilor şi ai ajuns la Limanurile Cereşti cu bucurie, înecând taberele cele viclene ale celui înşelător, cu dumnezeiasca revărsare a sângiurilor tale, prea fericite.

Stih: ***Sfinte mucenice Caliopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătându-te tânăr frumos cu podoabele chinurilor, ai strălucit mai mult decât razele soarelui şi ai luminat sufletele credincioşilor, celor ce cu dragoste săvârşesc sfânta şi cu adevărat luminată pomenirea ta, purtătorule de chinuri, Sfinte mucenice Caliopie.

Stih: ***Sfinte mucenice Caliopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Să adunăm ceată duhovnicească, ca să lăudăm acum cu bucurie pe pătimitorul cel tare, pe Sfântul Caliopie şi să ne ospătăm astăzi cu ostenelile lui pe care le-a răbdat pentru Hristos, luptându-se vitejeşte şi stricând nedumnezeirea mulţimii zeilor.

Stih: ***Sfinte mucenice Caliopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Racla ta izvorăşte miruri de viaţă şi varsă minuni ca nişte ape, pe care credincioşii înconjurând-o totdeauna cu bucurie şi cu dragoste sărutând-o, dobândesc sfinţenie şi lumină, mărind sfântă pomenirea ta, mucenice al Domnului, Sfinte Caliopie.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu razele Luminii tale cele de taină, alungă întunericul sufletului meu şi potoleşte viforul cel cumplit al gândurilor mele şi mă îndreptează către Limanurile cele line, Ceea ce eşti singură izbăvirea tuturor, ca să te fericesc cu credinţă, Maica lui Dumnezeu.

Sedelna, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Înălţându-te pe cruce cu gând neabătut, bine ai închipuit Patima lui Hristos cea mântuitoare, înţelepte pătimitorule. Pentru aceea cu credinţă săvârşim sfântă pomenirea ta cea purtătoare de lumină, cerând să luăm prin tine iertare greşelilor şi mare milă.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe tine Fecioară, ca pe ceea ce numai tu între femei ai născut mai presus de fire pe Dumnezeu cu Trup, toate neamurile omeneşti te fericim; căci focul Dumnezeirii S-a Sălăşluit în tine şi ca pe un Prunc cu lapte ai hrănit pe Făcătorul şi Domnul. Pentru aceasta neamul îngeresc şi omenesc după vrednicie slăvim Preasfântă naşterea ta şi cu un glas strigăm către tine: roagă pe Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă iertare de greşeli, căci pe tine te avem nădejde noi robii tăi.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, Mieluşeaua văzându-L pe Cruce, a glăsuit lăcrimând şi cu amar a strigat: lumea se bucură luând izbăvire, iar lăuntrul meu arde văzând Răstignirea, pe care o rabzi pentru milostivirea milei. Către care să strigăm cu credinţă: milostiveşte-te, Fecioară şi dăruieşte iertare de greşeli, celor ce se închină Patimilor Lui.

Acatistul Sfântului mucenic Caliopie

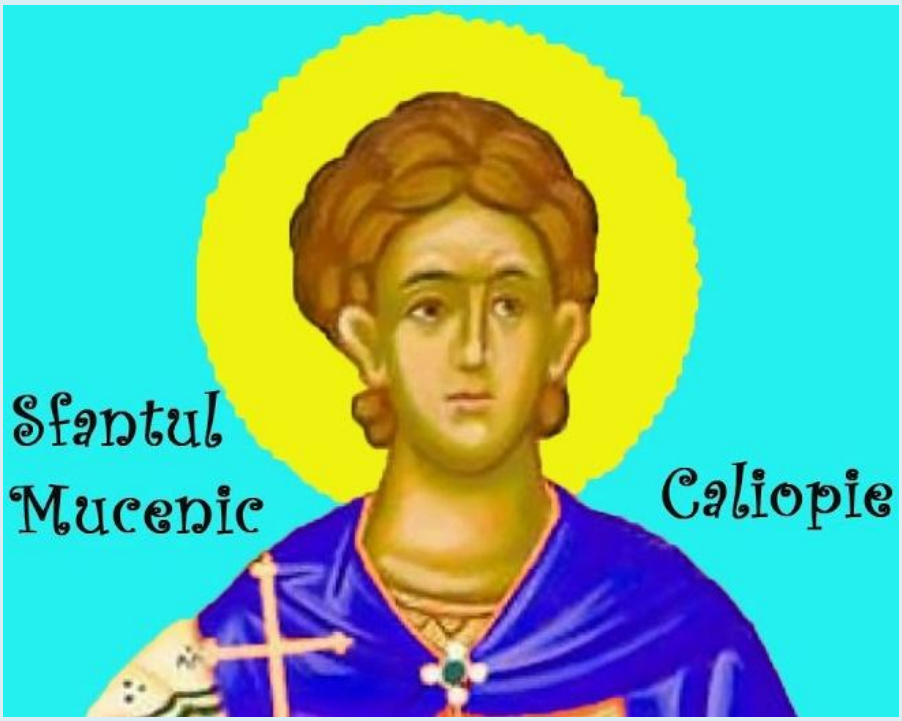

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;

Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi **troparele** de umilinţă, glasul 6:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi:

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Acatistul Sfântului mucenic Caliopie - 7 aprilie - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=yw36QsrOWJQ

Rugăciuni ortodoxe citite - Acatistul Sfântului mucenic Caliopie - 7 aprilie:
https://www.youtube.com/watch?v=xlMm80MTYoY

***

Troparul Sfântului mucenic Caliopie (glasul al 4-lea): Mucenicul Tău, Doamne, Caliopie, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule!

Condacul Sfântului mucenic Caliopie (glasul al 5-lea): Stea luminoasă, neînșelătoare te-ai arătat lumii, cu razele tale vestind pe Soarele Hristos, răbdătorule de patimi, Caliopie și înșelăciunea păgânească ai învăluit-o. Iar nouă, ne dăruiești lumină, rugându-te neîncetat pentru noi toți.

&&&

Condacul 1

Adunați-vă, toți iubitorii de mucenici la prăznuirea Sfântului mucenic Caliopie, care pe Dumnezeu din inimă L-a iubit și jertfă bine primită lui Hristos prin răstignire, s-a adus. Pe care toți cu evlavie să-l cinstim și cu dorire să-i cântăm: ***Bucură-te, Caliopie mucenice, vrednicule următor al lui Hristos!***

Icosul 1

Din copilărie ai petrecut viață îngerească și ai fost crescut întru învățătura Sfintelor Scripturi, având chemare sfântă și alegere de sus; pentru aceasta și noi, smeriții, cu credință te lăudăm, zicând așa:
Bucură-te, odrasla Teocliei celei neroditoare;
Bucură-te, a Pergei Pamfiliei duhovnicească floare;
Bucură-te, rodule al credinței și al rugăciunii;
Bucură-te, curată stâlpare a nestricăciunii;
Bucură-te, că din pruncie ai fost chemat și ales;
Bucură-te, că a ta chemare la vreme o ai înțeles;
Bucură-te, că în vremea marilor prigoane te-ai născut;
Bucură-te, că în frica lui Dumnezeu ai crescut;
Bucură-te, al Bisericii lui Hristos frumos mărgăritar;
Bucură-te, dar al dumnezeiescului har;
Bucură-te, sămânță aleasă spre mult folos;
Bucură-te, mlădiță tânără cu rod prea frumos;
Bucură-te, Caliopie mucenice, vrednicule următor al lui Hristos!

Condacul al 2-lea

Petrecerea copilăriei tale a fost în rugăciune, în postire și în citirea dumnezeieștilor Scripturi și din fragedă vârstă ai iubit pe Hristos, lăudându-L și cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Sosind vremea prigoanei asupra creștinilor ai plecat după sfatul maicii tale, în ținutul Ciliciei, lăsând astfel loc mâniei ighemonului. Iar noi, cinstind paza ta cea cu înțelepciune te lăudăm, zicând așa:
Bucură-te, că de primejdia tiranului te-ai ferit;
Bucură-te, că în locul mâniei dreapta socoteală ai voit;
Bucură-te, că ferirea de primejdii după sfatul Scripturii a fost;
Bucură-te, că prin această pază ai urmat lui Hristos;
Bucură-te, că și Hristos de furia lui Irod a fugit;
Bucură-te, că și Petru apostolul, la Simon curelarul ascuns a găzduit;
Bucură-te, că și ucenicii Domnului uneori stăteau cu ușile încuiate;

Bucură-te, că și ei, de multe ori se duceau din cetate în cetate;
Bucură-te, că sfatul Scripturii l-ai urmat, dintre toate;
Bucură-te, că ferirea ta de primejdii după sfatul Mântuitorului a fost;
Bucură-te, că din cetate ai fost izgonit și scos;
Bucură-te, Caliopie mucenice, vrednicule următor al lui Hristos!

Condacul al 3-lea

Ajungând în Cilicia și găsind acolo pe ighemonul Maxim, care aducea jertfă necuraților diavoli, foarte te-ai mirat de amara lui rătăcire și în taina inimii tale te îngrețoșai de nebunia lui, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Fiind chemat la prăznuirea slujitorilor de idoli, ai defăimat cu hotărâre prăznuirea lor, mărturisind că numai lui Hristos vei prăznui cu adevărat. Iar noi, cinstind sfânta ta hotărâre, zicem așa:
Bucură-te, că de jertfele lor tu foarte te-ai îngrețoșat;
Bucură-te, că de întunericul și de rătăcirile lor foarte te-ai mirat;
Bucură-te, că pe tine creștin te-au numit;
Bucură-te, că lui Hristos ai prăznuit;
Bucură-te, că vestea despre tine, la urechile tiranului a ajuns;
Bucură-te, că ostașii prinzându-te la el te-au dus;
Bucură-te, că tiranul pe tine de nume te-a întrebat;
Bucură-te, că pe tine creștin te-a chemat;
Bucură-te, că prin chemare foarte l-ai înfuriat;
Bucură-te, ostaș al cerului neînfricoșat;
Bucură-te, Caliopie mucenice, vrednicule următor al lui Hristos!

Condacul al 4-lea

Nu te-au înspăimântat amenințările ighemonului și nici momelile lui nu te-au înșelat, ci ca o stâncă ai rămas neclintit în hotărârea ta și pe Dumnezeu L-ai lăudat, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Văzând ighemonul că nici cu amenințările, nici cu momelile nu te poate întoarce de la credința în Hristos, a poruncit ostașilor să te întindă la pământ și să-ți sfărâme oasele cu toiege de plumb. Iar noi, cinstind a ta sfântă pătimire, zicem așa:
Bucură-te, că oasele tale cu toiege de plumb au fost zdrobite;
Bucură-te, că durere mare ai suferit;
Bucură-te, că pentru toate, Domnului ai mulțumit;
Bucură-te, că în a ta chinuire ai rămas neclintit;

Bucură-te, că de dulceața odihnei tale, în chinuri ți-ai amintit;
Bucură-te, că Ierusalimul cel de sus patria ta l-ai numit;
Bucură-te, că Biserica maică o ai chemat;
Bucură-te, căci chinurile cu mare dragoste le-ai răbdat;
Bucură-te, că în chinuri fiind, mintea la cer o aveai;
Bucură-te, că dorind pe Hristos, durerile nu le simțeai;
Bucură-te, că ai defăimat cu totul lumea și cele de jos;
Bucură-te, că spre cer cu tot sufletul te-ai întors;
Bucură-te, Caliopie mucenice, vrednicule următor al lui Hristos!

Condacul al 5-lea

Stând înaintea ighemonului, tu, fericite Caliopie, voit-ai mai degrabă moartea pentru Hristos decât dulceața păcatului cea trecătoare și pregătindu-te cu sufletul spre chinuire, rugai pe Dumnezeu cu multă dorire, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Văzând neclintita ta hotărâre, tiranul ighemon a adus asupra ta chinuire peste chinuire, dar tu cu inimă tare răbdai și mustrai rătăcirea lui; auzi-ne și pe noi, care cu umilință te lăudăm așa:
Bucură-te, că pe ighemon, nebun și fiară l-ai numit;
Bucură-te, că ai fost cu o vână de bou foarte chinuit;
Bucură-te, că pe roată cu fiare ascuțite ai fost tras;
Bucură-te, că până la desfacerea legăturilor și încheieturilor ai răbdat;
Bucură-te, că de cuțite ai fost tăiat;
Bucură-te, că foc sub roată călăii au ațâțat;
Bucură-te, că nici iuțimea focului nu te-a biruit;
Bucură-te, că de tăierea cuțitelor foarte ai fost rănit;
Bucură-te, că rănile tale cu foc se ardeau;
Bucură-te, că sângele tău ca apa curgea pe roată și focul se stingea;
Bucură-te, că întru aceste groaznice chinuri ai cerut ajutorul lui Hristos;
Bucură-te, că mila Domnului spre tine s-a întors;
Bucură-te, Caliopie mucenice, vrednicule următor al lui Hristos!

Condacul al 6-lea

Stând legat pe roată, răni adânci îți brăzdau trupul și prin ele se vedeau oasele însângerate; iar tu, viteazule ostaș al lui Hristos, fiind în aceste amare chinuri, cu ochii minții căutai spre Hristos și din inimă Îl lăudai, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Multă îmbărbătare și mângâiere ți-au adus în aceste cumplite chinuri mila lui Dumnezeu și grabnicul Său ajutor; iar noi slăvim pe Dumnezeul minunilor și zicem către tine așa:
Bucură-te, că spre rugăciunea ta Domnul a căutat;
Bucură-te, că îngerul Domnului îndată în față ți-a stat;
Bucură-te, că îngerul roata oprind-o, focul s-a stins;
Bucură-te, că din această vedere pe toți spaima i-a cuprins;
Bucură-te, că de înger dezlegat de pe roată ai fost;
Bucură-te, că privirea tuturor spre tine s-a întors;
Bucură-te, că jalnică priveliște la toți erai;
Bucură-te, că pe toți cu a ta privire înspăimântai;
Bucură-te, că de pe roată coborând pe ighemon l-ai mustrat;
Bucură-te, că tot poporul pe el foarte s-a mâniat;
Bucură-te, că pe mândrul tiran l-ai arătat neputincios;
Bucură-te, că a ta pătimire multora a fost de folos;
Bucură-te, Caliopie mucenice, vrednicule următor al lui Hristos!

Condacul al 7-lea
Înfuriindu-se crudul tiran, se lăuda că degrab te va pierde, iar tu, fericite mucenice, nădăjduind spre Hristos, Mântuitorul nostru, până la sfârșit ți-ai păzit curată sfânta ta mărturisire și pe toți cei bine credincioși i-ai îndemnat să cânte lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea
Din porunca tiranului ai fost legat cu lanțuri și aruncat în grea temniță, unde ai petrecut în foame și sete, suferind cu răbdare durerile rănilor tale; pentru care primește și de la noi această smerită cântare:
Bucură-te, că ai fost ferecat cu grele lanțuri;
Bucură-te, că prin aceasta Stăpânului Hristos te-ai asemănat;
Bucură-te, că în temniță grea ai fost aruncat;
Bucură-te, că pentru noi temniță ai răbdat;
Bucură-te, că suferind lui Hristos i-ai urmat;
Bucură-te, căci cu foame și cu sete ai fost chinuit;
Bucură-te, că durerile rănilor cu bărbăție le-ai suferit;
Bucură-te, că paharul suferințelor cu răbdare l-ai băut;
Bucură-te, că în suferințele tale mintea la Hristos o ai avut;
Bucură-te, că pentru Hristos crucea suferințelor cu dragoste o ai purtat;
Bucură-te, adevărat ostaș al marelui Împărat;
Bucură-te, a creștinilor icoană de mult folos;
Bucură-te, Caliopie mucenice, vrednicule următor al lui Hristos!

Condacul al 8-lea

Stând cu multă răbdare în temniță și lipsit de mângâierile omenești, te mângâiai cu singura nădejde a bunurilor celor veșnice și mulțumind pentru toate lui Dumnezeu cântai: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Fericita ta maică, Teoclia, venind să vadă suferințele tale cele sfinte, aur a dat ostașilor, și intrând în temniță mulțumea lui Dumnezeu cu lacrimi că s-a învrednicit a fi maică de mucenic; iar noi, cei smeriți lăudându-te, cu evlavie zicem așa:

Bucură-te, că fericită maică ai avut;
Bucură-te, că întru frica de Dumnezeu te-a crescut;
Bucură-te, că ție cu evlavie ți s-a închinat;
Bucură-te, că lui Dumnezeu pentru suferință ai mulțumit;
Bucură-te, că pe tine cu evlavie te-a fericit;
Bucură-te, că și tu pe dânsa o ai mângâiat;
Bucură-te, că ea cu nădejdea s-a întemeiat;
Bucură-te, că o noapte lângă tine a petrecut;
Bucură-te, că vederea ta mare mângâiere i-a făcut;
Bucură-te, că pe trupul tău a văzut numele lui Hristos;
Bucură-te, fiule al Raiului cel prea frumos;
Bucură-te, Caliopie mucenice, vrednicule următor al lui Hristos!

Condacul al 9-lea

O noapte întreagă a privegheat lângă tine fericita ta maică și văzând mulțimea rănilor tale, se ruga lui Dumnezeu să-ți dea răbdare până la sfârșit, spre a cânta împreună cu toți sfinții din cer: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Fiind în temniță cu fericita ta maică, în miezul nopții s-a auzit un glas din cer numindu-vă pe voi sfinți și mărturisitori ai lui Hristos, din care multă mângâiere și întărire ați luat; pentru care și noi, bucurându-ne cu laude îți cântăm:

Bucură-te, că împreună cu maica ta, glas din cer ai auzit;
Bucură-te, că acel glas pe amândoi în credință v-a întărit;
Bucură-te, că prin cuvinte de îmbărbătare, pe maica ta o ai mângâiat;
Bucură-te, că spre veșnica fericire pe ea o ai îndemnat;
Bucură-te, că și așa pe cele lumești le-ai lepădat cu totul;
Bucură-te, că Dumnezeu a căutat spre a ta pătimire;
Bucură-te, că și pe maica ta ai învrednicit-o de veșnica fericire;
Bucură-te, că pentru dragostea lui Hristos, dragostea lumii o ai defăimat;
Bucură-te, ostașul cel vrednic al marelui Împărat;

Bucură-te, că pentru Hristos viața cu dragoste ți-ai dat;
Bucură-te, răsadule al Raiului cu rod prea frumos;
Bucură-te, că a ta petrecere în ceruri a fost;
Bucură-te, Caliopie mucenice, vrednicule următor al lui Hristos!

Condacul al 10-lea

Fiind în temniță și plin de răni, erai ca într-o grădină veselitoare, căci te mângâiai cu nădejdea veșnicelor bucurii și cu multă dorire așteptând despărțirea de trup, din inimă cântai lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

După ce te-au scos din temniță și te-au adus înaintea ighemonului, iar te îngrozeau cu chinuri grele; dar tu, mucenice al lui Hristos, mustrând nebunia lor, ai rămas neclintit în mărturisirea lui Dumnezeu; pentru care primește și de la noi, smeriții aceste cântări:
Bucură-te, că din temniță la judecată ai fost scos legat;
Bucură-te, că nebunia ighemonului o ai mustrat;
Bucură-te, că sufletește de alte chinuri te-ai pregătit;
Bucură-te, că pe ighemon spre o mai mare furie l-ai pornit;
Bucură-te, că pentru tine multe chinuri au uneltit;
Bucură-te, căci chinurile cu dragoste le-ai așteptat;
Bucură-te, că amenințările ighemonului deloc nu te-au înspăimântat;
Bucură-te, că chinurile cu dragoste și cu dorire le așteptai;
Bucură-te, că durerile pentru Hristos dulceață le socoteai;
Bucură-te, că nu mai erai cu inima la cele de jos;
Bucură-te, că îți era mintea la Raiul cel prea frumos;
Bucură-te, Caliopie mucenice, vrednicule următor al lui Hristos!

Condacul al 11-lea

Auzind ighemonul mustrarea ta și văzându-te neschimbat în gândul cel de mărturisire al lui Hristos, a dat poruncă ostașilor să te răstignească pe cruce. Iar tu, foarte bucurându-te de această sfântă pătimire, i-ai adus lui Dumnezeu laudă de mulțumire, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

În Joia cea mare ai fost osândit la moarte și ai pătimit răstignirea din mâinile ostașilor păgâni, asemănându-te prin aceasta Stăpânului Hristos, care a răbdat moarte pe cruce pentru păcatele noastre, pe care slăvindu-L, zicem către tine așa:
Bucură-te, că în dreapta mărturisire ai rămas neclintit;
Bucură-te, că tiranul ighemon spre răstignire te-a dat;

Bucură-te, că în Joia cea mare răstignire ai răbdat și ai pătimit;
Bucură-te, că și Mântuitorul în această zi jertfa cea fără de sânge a rânduit;
Bucură-te, că pe Hristos până la cruce L-ai urmat;
Bucură-te, că după putere, cu El te-ai asemănat;
Bucură-te, că la Crucea lui Hristos și Preasfânta Sa Maică a stat;
Bucură-te, că și a ta fericită maică până la cruce te-a urmat;
Bucură-te, că la a ta răstignire multe lacrimi a vărsat;
Bucură-te, că prin aceasta Patimilor lui Hristos v-ați asemănat;
Bucură-te, că prin răstignire jertfă te-ai adus lui Hristos;
Bucură-te, că răstignirea ta a fost cu capul în jos;
Bucură-te, Caliopie mucenice, vrednicule următor al lui Hristos!

Condacul al 12-lea

Fericita ta maică, Teoclia, din multă smerenie a dat cinci galbeni ostașilor ca să fii răstignit cu capul în jos, spre a nu fi răstignirea ta asemenea cu a lui Hristos. Și dobândind a sa cerere, a dat mulțumire și slavă lui Dumnezeu, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Răstignindu-te cu capul în jos, după dorința maicii tale, prin aceasta te-ai asemănat marelui apostol Petru, care tot astfel a fost răstignit. Drept aceea, toți credincioșii cu laude te cinstesc așa:
Bucură-te, că întru a ta pătimire și lui Petru te-ai asemănat;
Bucură-te, că pentru dragostea lui Hristos până la răstignire L-ai urmat;
Bucură-te, că prin răstignire adevărat ucenic al lui Hristos te-ai arătat;
Bucură-te, că sfatul Mântuitorului ai urmat;
Bucură-te, că răstignire pentru a Lui dragoste ai primit;
Bucură-te, că în ziua Cinei celei mântuitoare te-ai răstignit;
Bucură-te, că în Vinerea cea sfântă te-ai săvârșit;
Bucură-te, că în ziua a șasea Dumnezeu pe om l-a zidit;
Bucură-te, că și tu în aceeași zi călătoria spre cer ai săvârșit;
Bucură-te, că în ceasul al treilea ți-ai dat sufletul lui Hristos;
Bucură-te, duhovnicească jertfă și prea curat prinos;
Bucură-te, Caliopie mucenice, vrednicule următor al lui Hristos!

Condacul al 13-lea (de 3 ori)

O, Sfinte mucenice al lui Hristos, Caliopie care ai răbdat până la moartea pe cruce pentru dragostea lui Hristos și după dar te-ai asemănat Stăpânului, primește smeritele noastre rugăciuni și fii nouă mijlocitor către Îndurătorul Dumnezeu pentru mântuirea noastră. Ca, mântuindu-ne și noi, nevrednicii să cântăm împreună cu tine în veacul viitor, laudă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi, se zice din nou:

Icosul 1

Din copilărie ai petrecut viață îngerească și ai fost crescut întru învățătura Sfintelor Scripturi, având chemare sfântă și alegere de sus; pentru aceasta și noi, smeriții, cu credință te lăudăm, zicând așa:
Bucură-te, odrasla Teocliei celei neroditoare;
Bucură-te, a Pergei Pamfiliei duhovnicească floare;
Bucură-te, rodule al credinței și al rugăciunii;
Bucură-te, curată stâlpare a nestricăciunii;
Bucură-te, că din pruncie ai fost chemat și ales;
Bucură-te, că a ta chemare la vreme o ai înțeles;
Bucură-te, că în vremea marilor prigoane te-ai născut;
Bucură-te, că în frica lui Dumnezeu ai crescut;
Bucură-te, al Bisericii lui Hristos frumos mărgăritar;
Bucură-te, dar al dumnezeiescului har;
Bucură-te, sămânță aleasă spre mult folos;
Bucură-te, mlădiță tânără cu rod prea frumos;
Bucură-te, Caliopie mucenice, vrednicule următor al lui Hristos!

Condacul 1

Adunați-vă, toți iubitorii de mucenici la prăznuirea Sfântului mucenic Caliopie, care pe Dumnezeu din inimă L-a iubit și jertfă bine primită lui Hristos prin răstignire, s-a adus. Pe care toți cu evlavie să-l cinstim și cu dorire să-i cântăm: ***Bucură-te, Caliopie mucenice, vrednicule următor al lui Hristos!***

Se zice apoi, această:

Rugăciune către Sfântul mucenic Caliopie

O, Sfinte al lui Dumnezeu, mucenice Caliopie, care din fragedă copilărie ai iubit pe Hristos și pentru dragostea Lui te-ai jertfit cu trupul pe cruce; auzi-ne și pe noi, păcătoșii și nevrednicii, care viețuim cu multă nepăsare în toată vremea, mâniind pe Dumnezeu cu mulțimea răutăților.

Roagă-te pentru noi, neputincioșii spre a ne trezi din somnul lenevirii noastre, căci îngreuiată este inima noastră de poftele cele viclene și foarte întunecată ne este mintea de grijile cele pierzătoare ale veacului de acum.

De aceea, cu stăruință din inimă te rugăm să mijlocești către Preabunul și prea îndouratul Dumnezeu ca prin mila Sa și prin sfintele tale rugăciuni, să ne trezim, până mai avem vreme, din amara nesimțire care ne stăpânește și să începem cu frica lui Dumnezeu a vieții și a lucra poruncile lui Hristos, spre a dobândi mila și iertarea în ceasul sfârșitului nostru și în ziua cea mare a Judecății de Apoi. Amin!

Şi apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfântului mucenic Caliopie şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin!

Sursa:

https://doxologia.ro/ceaslov/acatiste/acatistul-sfantului-mucenic-caliopie

https://chirho88888888.wordpress.com/2021/03/12/acatistul-sfantului-mucenic-caliopie/

http://toateacatistele.blogspot.com/2010/01/7-aprilie-acatistul-sfantului-caliopie.html

Imnografie

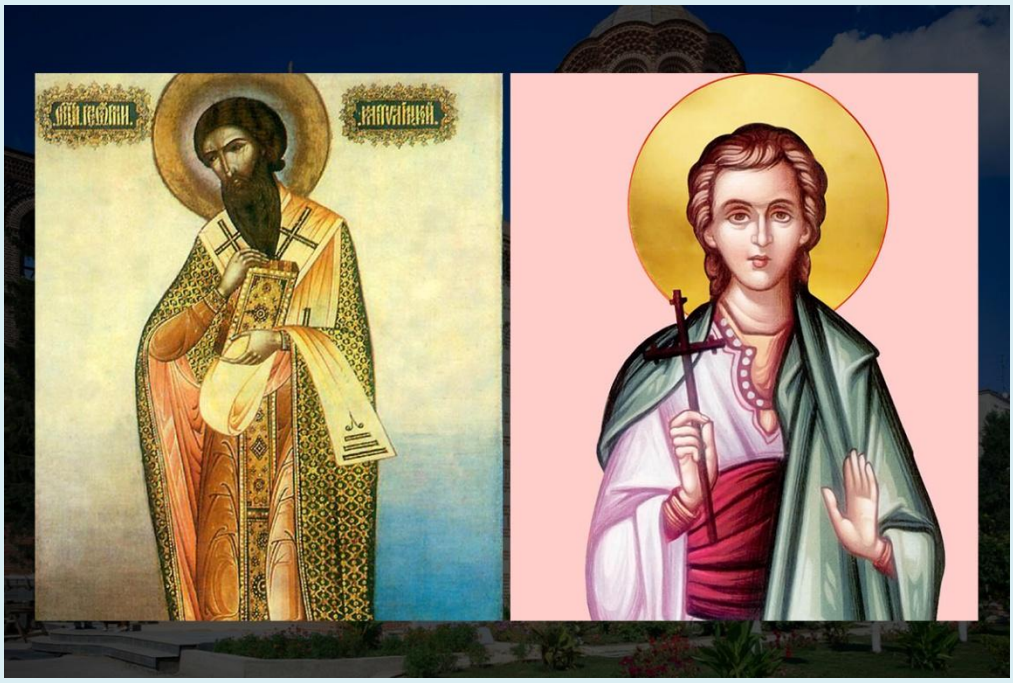

Condacul Sfântului mucenic Caliopie, glasul al 5-lea: Stea luminoasă, neînșelătoare te-ai arătat lumii, cu razele tale vestind pe Soarele Hristos, răbdătorule de patimi, Caliopie și înșelăciunea păgânească ai învăluit-o. Iar nouă, ne dăruiești lumină, rugându-te neîncetat pentru noi toți.

Troparul Sfântului mucenic Caliopie, glasul al 4-lea: Mucenicul Tău, Doamne, Caliopie, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule!

(Video) Troparul Sfântului mucenic Caliopie - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/tropare/video-sfantul-mucenic-caliopie-tropar

Troparul Sfântului mucenic Caliopie (în limba greacă):
https://doxologia.ro/video/slujbe/alte-slujbe/troparul-sfantului-mucenic-caliopie-limba-greaca

Condacul Sfântului ierarh Gheorghe mărturisitorul, episcopul Mitilenei, glasul 2 : Dumnezeieşte într-armându-te cu curăţenia cea sufletească şi neîncetată rugăciune ţinând în mâini ca pe o suliţă, vitejeşte ai biruit cetele demonilor, Sfinte părinte Gheorghe; cu osârdie roagă-te lui Hristos pentru noi toţi.

Troparul Sfântului ierarh Gheorghe mărturisitorul, episcopul Mitilenei, glasul 4: Îndreptător credinţei şi chip blândeţelor, învăţător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai dobândit cu smerenia cele înalte şi cu sărăcia cele bogate; părinte ierarhe Gheorghe, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

(Video) Troparul Sfântului ierarh Gheorghe mărturisitorul, episcopul Mitilenei - Interpret: Otilia Simeria
https://doxologia.ro/tropare/video-sfantul-ierarh-gheorghe-marturisitorul-episcopul-mitilenei-tropar

Sinaxar - Sfântul ierarh Gheorghe mărturisitorul, episcopul Mitilenei - 7 aprilie:
https://www.trinitas.tv/sfantul-ierarh-gheorghe-marturisitorul-episcopul-mitilenei-7-aprilie/

Vieţile Sfinţilor - Cuviosul Gheorghe mărturisitorul,mitropolitul Mitiliniei (7 aprilie)

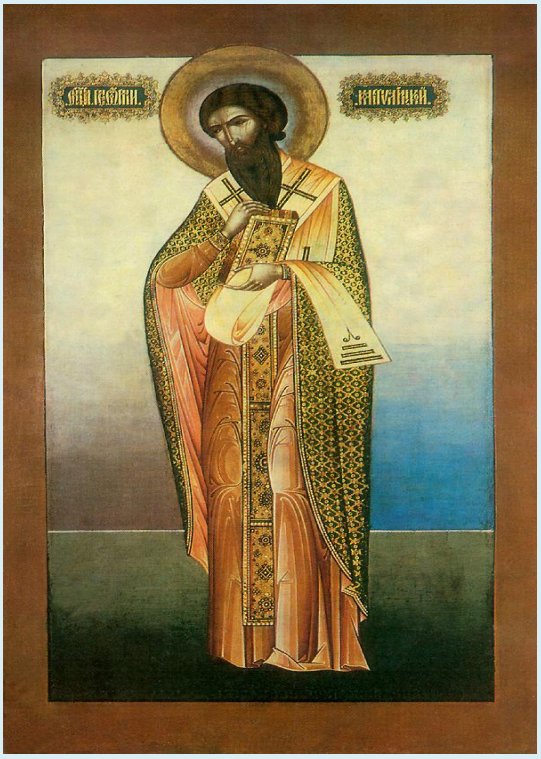

Cuvant Ortodox - Cuviosul Gheorghe mărturisitorul, mitropolitul Mitiliniei - 7 aprilie:
https://www.youtube.com/watch?v=LAnWArpQhy8&list=PLQe0QKKQ08KG1fw2qvH00yvV8Bd_drFu4&index=14

***

Acest cuvios părinte Gheorghe, iubind pe Hristos din tinereţe, a primit viaţa monahicească, a trecut prin toată faptă bună şi a câştigat smerită cugetare, ca nimeni altul. Apoi s-a făcut mărturisitor al lui Hristos pe vremea împărăţiei lui Leon Isaurul, răbdând prigonire şi chinuire de la luptătorii de icoane. După aceea s-a ridicat la scaunul arhieriei şi la Mitropolia insulei Lezvia, în cetatea Mitiliniei, pe vremea împărăţiei drept credincioşilor Constantin şi Irina.

El era foarte milostiv, săturând pe cei flămânzi prin îndestulată dare. Iar pentru multă înfrânare s-a făcut părtaş cu îngerii şi s-a arătat făcător de minuni, tămăduind bolile cele nevindecate şi izgonind duhurile cele necurate.

Ajungând împărăţia lui Leon Armeanul, cel care a înnoit lupta împotriva Sfintelor icoane, a suferit iarăşi prigonire pentru Sfintele icoane, fiind la adânci bătrâneţi. Iar

mai înainte de împărăţia acelui Leon Armeanul, de înnoirea luptei împotriva icoanelor şi de izgonirea Sfântului Gheorghe, s-au făcut oarecare semne în cetatea aceea, care arătau mai înainte primejdia şi tulburarea Bisericii lui Hristos era să fie.

Căci odată în Sfânta biserică a marei muceniţe Teodora ce este aproape de liman, în vremea cântării Vecerniei, poporul cântând "Doamne miluieşte", Sfânta cruce, care stă pe sfânta masă, deodată s-a ridicat cu o nevăzută putere de la locul său, cu mare zgomot, şi s-a înălţat la boltă. Apoi, plecându-şi vârful în jos, a căzut la pământ.

Poporul văzând aceasta, s-a cuprins de mare frică şi spaimă şi ridicându-şi ochii şi mâinile în sus, a strigat cu mare glas multă vreme "Doamne miluieşte" şi nu voia să iasă din biserică, pentru că aştepta să năvălească asupra acelei insule a Lezviei o pierzare grabnică.

În vremea aceea era acolo cuviosul Simeon cu fratele său Gheorghe, cel mai tânăr - acest Gheorghe a fost mai pe urmă moştenitor al scaunului acestui Gheorghe mai bătrân.

Deci acel Simeon, fiind mai înainte văzător, a zis cu plângere către popor: "Nu va fi aşa, fraţilor, precum aşteptaţi, nici nu va pierde Dumnezeu latura aceasta până în sfârşit; ci va veni în zilele acestea un împărat urâtor de Dumnezeu şi potrivnic Lui, care va lua podoaba Bisericii, aruncând la pământ cinstitele icoane".

După puţine zile, în aceiaşi biserică, fiind din întâmplare uşile deschise, un porc sălbatic mare şi înfricoşat, având urechile şi coada tăiate, a intrat în biserică în Sfântul Altar şi s-a culcat pe scaunul de sus.

Văzând aceasta slujitorii bisericii, au încercat să-l scoată, dar nu puteau, fiind sălbatic, căci repezindu-se, îi fugărea pe toţi care voiau să-l scoată din Altar. Apoi aducându-se drugi mari, l-au bătut multă vreme până la sânge şi, obosindu-l cu mare greutate, l-au putut scoate.

Despre acest lucru înştiinţându-se acest fericit Simeon, a zis: "Să mă credeţi, fiilor, că porcul acela prevesteşte pe cel ce are să fie episcop aici cu voinţa lui Dumnezeu, care va avea obicei şi viaţă porcească".

Şi s-a împlinit aceasta degrabă, pentru că venind la împărăţie cel mai sus pomenit Leon Armeanul, când a ridicat prigonire asupra Bisericii lui Dumnezeu, chemând

la Constantinopol pe mulţi episcopi, voia să-i amăgească la eresul său cel luptător de icoane.

Atunci, fiind chemat şi cuviosul părintele nostru Gheorghe, mitropolitul Mitiliniei s-a arătat ostaş viteaz al lui Hristos. Că mulţi învoindu-se la credinţa cea rea a împăratului, el prin înţelepciunea cea bogată, a ruşinat pe împărat, iar pe mincinosul patriarh Teodot, care se numea "Casiter" şi pe ceilalţi cu dânşii eretici, i-a făcut să-şi cunoască amăgirea lor.

Iar împăratul şi mincinosul patriarh, nesuferind mustrările de la dânsul, l-au izgonit în Herson; iar în locul lui a pus mitropolitul pe un oarecare eretic, care asemenea porcului care iese din pădure, a muşcat şi a prihănit via lui Hristos, călcând Sfintele icoane şi tulburând ca o fiară oile cele cuvântătoare.

Sfântul Gheorghe, petrecând în surghiun celelalte zile ale vieţii sale, a făcut multe minuni, cu darul lui Hristos. După aceea, sosind vremea morţii lui, a răsărit pe cer o stea foarte luminoasă, vestind mai înainte sfârşitul lui cel fericit, care s-a văzut şi în insula Lezviei.

După aceea s-a cunoscut şi în Mitilinia de către oile cele cuvântătoare, ducerea către Domnul a Sfântului Gheorghe păstorul lor, pentru că pe cel ce a fost în viaţă lumină lumii, prin faptele cele bune, pe al acelui fericit sfârşit l-a prea mărit Dumnezeu, prin stea luminoasă şi după sfârşit, au izvorât din moaştele lui izvoare de minunate tămăduiri, spre prea mărirea plăcutului Său. Amin.

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului mucenic Caliopie (7 aprilie)

Cuvant Ortodox - Sfântul mucenic Caliopie - 7 aprilie:
https://www.youtube.com/watch?v=pfCCmO8NHFk&list=PLQe0QKKQ08KG1fw2qvH00yvV8Bd_drFu4&index=15

***

O femeie, Teoclia, din Perga Pamfilei, fiind dreptcredincioasă şi temătoare de Dumnezeu cu toată casa sa, făcea milostenii multe şi avea viaţă cinstită. Apoi, fiind însoţită cu un bărbat cinstit şi cu rangul de senator şi patriciu, nu a născut fii mulţi ani, căci era stearpă. După aceea a zămislit, cerând de la Dumnezeu dezlegarea ne-rodirii sale prin rugăciuni. Când purta în pântece pe cel zămislit, bărbatul ei a murit lăsându-i bogăţie mare. Iar ea, după ce a născut fiu, i-a pus numele Caliopie şi l-a crescut în învăţătura cărţii, sîrguindu-se să-l înveţe bine frica de Dumnezeu şi toată înţelepciunea dumnezeieştilor Scripturi. Dar în vremurile acelea cei mai mulţi oameni se închinau şi aduceau jerfe necuraţilor idoli. Iar Sfântul Caliopie se înde-letnicea totdeauna cu rugăciuni şi cu postiri.

După ce s-a adus ştire judecătorului despre sfântul tânăr, că este creştin, fericita Teoclia, maica sa, dând fiului său aur mult, haine şi slugi, l-a trimis cu corabia în altă ţară ca să scape de judecata păgânească.

Şi a plutit fericitul Caliopie în Pembropoli, cetatea Ciliciei, unde păgânul ighemon Maxim făcea jertfe, hore şi jocuri în cinstea necuraţilor săi idoli.

Văzând aceasta sfântul tânăr, se mira şi a întrebat pe unii: "Care este pricina unei dănţuiri ca aceasta?"

Iar ei au răspuns: "Acum este praznicul zeilor noştri; deci vino şi tu de te împărtăşeşte cu noi la ospăţul nostru".

Iar el le-a răspuns: "Sunt creştin şi prăznuiesc cele ce sunt ale Hristosului meu. Deci, nu este cu putinţă ca omul care slăveşte pe Hristos, să intre în necuratele jertfe ale zeilor păgâneşti".

Deci, a ajuns aceasta la auzul lui Maxim ighemonul, care umplându-se de mânie, a poruncit să prindă pe sfântul tânăr şi să-l pună înaintea judecăţii sale. Şi l-a întrebat: "Cum te numeşti?"

Sfântul a răspuns: "Sunt creştin şi mă numesc Caliopie".
Ighemonul a zis: "Ospăţul cel mare făcându-se acum pentru praznicul zeilor, cum numai tu singur stai în amăgire, nevrând să prăznuieşti cu noi?"

Grăit-a Sfântul Caliopie: "Voi sunteţi cei ce umblaţi în amăgire şi în întuneric, că aţi lăsat pe Dumnezeul cel viu, pe Ziditorul cerului şi al pământului, care a făcut toate cu cuvântul şi vă închinaţi lemnului celui nesimţitor, pietrei celei scobite şi lucrului celui făcut de mâini păgâneşti".

Ighemonul zise: "Tinereţile tale te fac îndrăzneţ, dar îţi pregătesc nu puţine munci. Din ce ţară şi din ce neam eşti?", l-a întrebat ighemonul.

Sfântul răspunse: "Sunt din Perga Pamfilei, din neam de senator şi de patriciu; dar mai de cinste decât toate îmi este aceasta, căci sunt creştin".

Ighemonul zise: "Ai părinţi?"

Sfântul răspunse: "Am maică, iar tatăl meu a murit încă de mult".

Ighemonul zise: "Mă jur pe marele zeu, adică soarele, şi pe toţi zeii, că de te vei închina zeilor, am o fiică una născută, pe aceasta ţi-o voi da de soţie".

Sfântul răspunse: ***"De aş fi voit să mă însor, aş fi putut s-o iau de soţie pe fiica ta şi s-o duc în averea maicei mele. Dar să ştii că am făgăduit lui Hristos, Dumnezeul meu, cel ce m-a zidit după chipul Său, ca să-mi păzesc trupul acesta de ţărână în feciorie curată şi fără de prihană să-l pun înaintea dreptei Lui judecăţi. Deci fă ceea ce voieşti, dar eu sunt şi rămân creştin!"***

Ighemonul zise: "Necuratule şi prea răule, nu ţi se pare că prin nişte cuvinte ca acestea mă vei porni spre mânie, ca să te ucid mai degrabă? Să ştii că te voi munci mult sfărmîndu-ţi trupul bucăţi, iar rămăşiţa o voi da focului spre ardere".

Sfântul răspunse: ***"Cu cât îmi vei lungi muncile mai mult, cu atât mai luminoasă cunună mi se va împleti de Hristosul meu, pentru pătimirea mea; pen-tru că zice Scriptura: "Nimeni nu se încununează, dacă nu va fi muncit după lege"".***

Ighemonul zise către slujitori: "Întindeţi-l şi sfărmaţi-i toate oasele cu toiege de plumb".

Deci, fiind bătut, Sfântul Caliopie a grăit: ***"Mulţumesc Ţie Hristoase că m-ai învrednicit a pătimi muncă pentru mărirea numelui Tău cel Sfânt".***

Ighemonul zise către dânsul: "Jertfeşte zeilor, ca să-ţi vezi moşia şi să nu te lipseşti de averile tale, că vezi cât de amar te munceşti".

Sfântul răspunse: ***"Văd dulceaţa odihnei ce are să-mi fie, care îmi este făgăduită de la Hristos, iar muncile nu le simt. Şi dacă sunt acum în ţară străină, ştiu că al Domnului este pământul şi plinirea lui. Dar aici văd şi pe maica mea şi patria mea, pentru că maica mea este dreptcredincioasa Biserică a lui Hristos, iar patria îmi este Ierusalimul cel ceresc după cuvântul apostolului care zice: "Petrecerea noastră este în cer! Iar de-mi vei pomeni de maica cea după trup, mă întăresc prin dumnezeiescul glas care zice: Că cel ce iubeşte pe tată sau pe mamă mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine". Iar îndestularea bogăţiei întru nimic o socotesc, căci voiesc mai bine să pătimesc cu Hristos Cel răstignit decât să am saţiul cel de puţină vreme cu păcatul acestei lumi nebune".***

Ighemonul zise către slujitori: "Precum este întins, întoarceţi-l şi-l bateţi pe pântece cu vine crude, zicându-i: "Necuratule, nu răspunde una pentru alta, ci să-mi răspunzi la cele întrebate"".

Sfântul mucenic Caliopie a zis către ighemon: "Nebunule şi mai cumplitule decât toată fiara, înstrăinatule de bunătăţile cereşti, eu îţi grăiesc cuvintele dreptăţii, iar tu avându-ţi ochii sufleteşti orbiţi şi urechile astupate ca să nu auzi cuvintele Domnului şi cu nedreptate mă munceşti bătându-mă ca pe un tâlhar".

Atunci a zis ighemonul către slujitori: "Aşezaţi o roată de muncire cu fiare ascuţite, să puneţi foc mare sub dânsa şi, întinzând pe Caliopie pe roată, să-l ţineţi până la dezlegarea încheieturilor; apoi să-l întoarceţi ca, tăindu-se de fiare şi aprinzându-se de foc, să piară".

Începându-se acea muncire, iar pe sfântul tânăr durându-l, a strigat către Domnul, zicând: "Vino şi-mi ajută Hristoase al meu robului Tău, ca până în sfârşit să se prea mărească în mine nevrednicul, numele Tău cel sfânt şi să ştie toţi că cei ce nădăjduiesc în Tine nu se vor ruşina în veci".

Şi îndată i-a stat înainte Îngerul Domnului, care a stins focul şi roata a oprit-o, apoi a făcut-o nemişcată, încât nu mai puteau slujitorii să întoarcă roata, cât de puţin. Şi se uda tânărul trup al mucenicului cu sângele de pe roată, iar oasele i se vedeau prin rănile cele adânci, pentru că roata avea în amândouă părţile cuţite ascuţite în chip de ferăstrău.

Deci a poruncit ighemonul să dezlege de pe roată pe mucenic şi să-l ia; şi era jalnică privelişte tuturor celor ce priveau.

Apoi poporul a strigat, zicând: "O, judecată nedreaptă! O, ce tânăr şi cum se pierde!"

Şi a zis ighemonul către Sfântul Caliopie: "Oare nu ţi-am spus că tinereţile tale te fac îndrăzneţ şi mai grele munci îţi mijlocesc ţie?"

Răspuns-a sfântul: ***"Câine fără de ruşine, ţi se pare că m-am înfricoşat de muncile tale?"***

Zis-a ighemonul: "Ticălosule, mă ocărăşti ca să te pierd mai degrabă; dar nu va fi astfel. Deci apropie-te şi jertfeşte zeilor ca să scapi de cele mai multe şi mai cumplite munci".

Sfântul mucenic a zis: ***"Nădăjduiesc spre Hristosul meu că nu-mi voi păta curata mărturisire a lui Dumnezeu, care este întru mine. Trupul meu stă înaintea ta, deci munceşte-l precum voieşti, având să-ţi iei răsplata de la Dumnezeu în ziua***

înfricoşatei judecăţi; căci cu ce măsură vei măsura, cu aceea ţi se va măsura ţie".

Zis-a ighemonul către slujitori: "Ferecaţi-l cu lanţuri de fier, apoi azvârliţi-l în cea mai dinăuntru temniţă şi să nu aveţi de dânsul nici o grijă, nici să lăsaţi pe cineva dintre creştini să intre la dânsul, că nu cumva să-l fericească pentru răbdarea lui". Şi îndată slujitorii ferecând pe pătimitorul, l-au aruncat în temniţa cea mai adâncă.

Iar Teoclia, fericita lui maică, aflând despre pătimirea pentru Hristos a Sfântului Caliopie, fiul ei cel unul născut, a scris îndată aşezământ desăvârşit pentru casa sa şi pentru toate averile. Şi a dăruit libertate robilor şi roabelor sale, în număr de două sute şi cincizeci, şi cât aur şi argint avea, ca şi îmbrăcăminte de mult preţ, pe toate le-a împărţit săracilor, iar pe celelalte moşii şi averi, adică ţarine şi vii le-a dăruit Sfintei Biserici. Apoi, lăsându-şi patria sa, s-a dus în Cilicia la fiul său cel ce pătimea pentru Hristos. Şi, dând străjilor temniţei aur, a intrat în cea mai dinăuntru temniţă şi văzând pe fiul său în lanţuri, i s-a închinat lui şi îi ştergea rănile.

Iar Sfântul Caliopie fiind legat cu fiare şi cu tot trupul istovit de multe răni, nu putea să se scoale înaintea maicei sale şi a zis: "Bine ai venit, maica mea, mărturisitoarea patimilor lui Hristos".

Iar ea, văzând trupul fiului zdrobit cu răni, grăia către dânsul: ***"Fericită sunt eu şi bine cuvântat este rodul pântecelui meu, de vreme ce te-am pus ca Ana pe Samuil, ca un vas sfânt înaintea lui Dumnezeu şi ca Sara pe Isaac te-am adus lui Dumnezeu jertfă bine primită".***

Şi a petrecut maica în temniţă toată noaptea aceea, şezând lângă picioarele fiului, cântând cu dânsul împreună şi slăvind pe Dumnezeu.

Iar la miezul nopţii a strălucit o lumină mare în temniţă şi s-a făcut un glas, zicând: "Voi sunteţi sfinţii lui Dumnezeu, mărturisitori ai lui Hristos şi stricători ai idolilor, cei ce v-aţi lăsat patria şi averile şi cu Hristos aţi voit a pătimi".

A doua zi Maxim ighemonul, şezând la judecată, a scos din temniţă pe Sfântul Caliopie spre ispitire şi, aducându-l înaintea sa, a zis către dânsul: "Oare te-ai schimbat din nebunia ta? Sau iarăşi voieşti să pătimeşti rău, ca şi dascălul tău Hristos?"

Răspuns-a sfântul: "Mă minunez de neruşinarea ta, că de multe ori auzind de la mine unul şi acelaşi răspuns, că sunt creştin şi pentru Hristos voiesc să mor şi

iarăşi mă întrebi de acelaşi lucru şi nu te ruşinezi a te împotrivi adevărului. Pentru că eu doresc să pătimesc asemenea ca şi Hristos al meu şi mă sârguiesc în tot chipul să mor pentru dânsul".

Auzind această ighemonul, şi din nişte răspunsuri ca acestea cunoscând cugetul neschimbat al mucenicului şi mărimea lui de suflet cea nemişcată, a poruncit ca asemenea lui Hristos să-l răstignească pe Cruce. Şi era ziua aceea Joia cea mare, în care se săvârşeşte aducerea aminte de Cina Sfintelor Taine ale lui Hristos.

Şi văzând Sfânta Teoclia pe fiul său dus la locul de răstignire, a dat ostaşilor cinci galbeni, rugându-i să nu răstignească pe Sfântul Caliopie ca pe Hristos, ci cu capul în jos. Iar aceasta a făcut-o din smerenie, socotind a fi nevrednic ca fiul ei să fie asemenea cu Hristos, Domnul său, prin răstignire.

Deci, a fost răstignit Sfântul Caliopie cu capul în jos pentru Hristos, în ziua Cinei celei mântuitoare, iar în Vinerea cea mare a Patimilor lui Hristos, în ceasul al treilea din zi şi-a dat duhul în mâinile lui Dumnezeu.
Atunci un glas dumnezeiesc, venind către dânsul din cer, a zis: "Suie-te, mucenice al lui Hristos, împreună moştenitorule cu sfinţii".

Iar după ce au luat de pe Cruce trupul lui cel mort, a cuprins grumazul fiului fericita sa maică, slăvind pe Hristos, şi îndată şi-a dat şi ea duhul.

Apoi venind fraţii, au luat trupurile amândurora şi le-au îngropat împreună la un loc cinstit, lăudând pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, pe un Dumnezeu în Treime, căruia I se cuvine toată slava, în vecii vecilor. Amin.

Sfântul ierarh Gheorghe mărturisitorul, episcopul Mitilenei - drumul spre sfințenie

Îngrijindu-se de săraci, tămăduind bolile și izgonind duhurile rele, Sfântul Gheorghe a fost ales mitropolit al Mitilinei, după care a fost izgonit, pentru că l-a mustrat pe împăratul eretic.

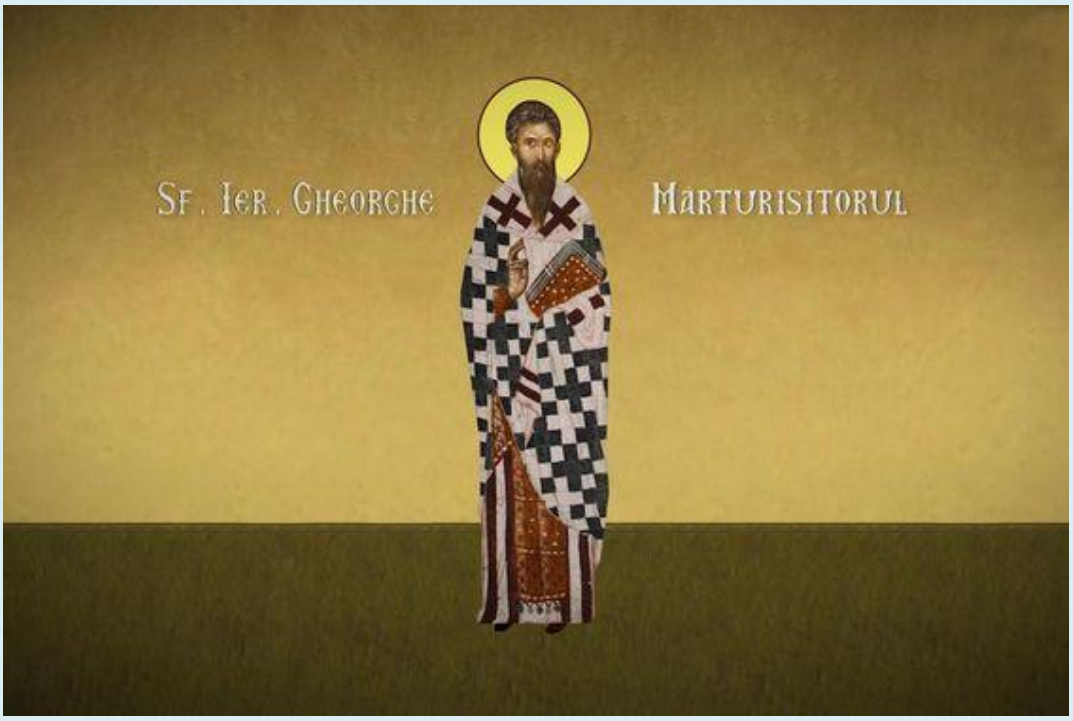

Iubindu-L pe Hristos din tinerețe, Sfântul Gheorghe mărturisitorul a îmbrățișat calea monahismului și a ajuns mitropolit al Lezviei, în cetatea Mitilinei, pe vremea împăraților Constantin și Elena.

Îngrijindu-se mai ales de cei săraci, a primit darul facerii de minuni, tămăduindu-i pe cei bolnavi și izgonind duhurile rele. Fiind prigonite Sfintele icoane, a suferit chinurile ereticilor până la bătrânețe, din pricina împăratului Leon Armeanul, despre care se prorocise că va veni și va face mult rău.

Nesuferind mustrările Sfântului Gheorghe, l-a izgonit în Herson, loc în care sfântul a continuat să facă multe minuni.

Când a venit vremea sfârșitului său, pe cer s-a arătat o stea luminoasă, un semn prin care și cei din Mitilinia și-au dat seama că sfântul a trecut la cele veșnice.

Sinaxar din 7 aprilie

În această lună, în ziua a şaptea, pomenirea Sfântului mucenic Caliopie.

Acest sfânt mucenic a fost pe vremea împăratului Maximian, fiu al Teocliei, învăţat în credinţa lui Hristos, şi era din Perga Pamfiliei, crescut lângă maica sa cu dreapta credinţă şi nevoindu-se cu dumnezeieştile Scripturi.

Fiind pornită prigoană asupra creştinilor, întărindu-se pe sine şi luând învăţături şi sfătuire de la maica sa, ca să moară pentru mărturisirea lui Hristos, s-a dus însuşi nechemat, la guvernatorul Maxim în cetatea lui Pompie şi propovăduind înaintea lui numele lui Hristos, a fost legat cu coatele mâinilor îndărăt şi bătut cu plumb, întins pe o roată şi ars dedesubt cu foc. Dar arătându-se îngerul Domnului, a oprit roata şi focul s-a răcit şi s-a arătat îngerul cu groază, pentru cei ce-l priveau.

Iar pe sfântul l-au luat şi l-au băgat în temniţă cu carnea sfărâmată, unde intrând maica sa, îi ştergea sângele de pe răni.

Şi, împărţindu-şi ea toată averea la săraci şi iertându-şi robii şi roabele, care erau până la cinci sute şi cincizeci cu toţii, s-a alăturat fiului ei şi cântau împreună. Iar la miezul nopţii, s-a făcut lumină în temniţă, şi a venit glas de sus, care fericea îndrăznirea şi mărturisirea mucenicului, care mai vârtos se înălţa spre lupte.

Deci rămânând întru acestea neclintit, a fost osândit să fie răstignit; şi a devenit părtaş la patimile Stăpânului, nu numai cu chipul morţii, ci şi cu vremea în care se întâmplau acestea, fiindcă era în sfânta Joia cea mare, înaintea Învierii lui Hristos, Dumnezeului nostru.

Răstignindu-l cu capul în jos, că şi maica sa poftise aceasta, dând încă şi cinci galbeni de aur chinuitorilor pentru aceasta; a doua zi, în Vinerea cea mare, la trei ceasuri, şi-a dat sufletul lui Dumnezeu.

Iar după ce l-au pogorât de pe cruce, a căzut maica sa peste dânsul şi leşinând, şi-a dat şi ea sufletul, şi a fost îngropată cu sfântul mucenic şi fiul ei la un loc.

Tot în această zi, pomenirea celui între sfinţi părintelui nostru Gheorghe, episcopul Mitilenei.

Acest sfânt din mică vârstă iubind pe Hristos, s-a călugărit. Şi plinind tot felul de virtute, a câştigat mai mult decât alţii smerenie. Şi fiind foarte milostiv, a fost înălţat în scaunul Mitilinei. Întru care bine strălucind şi biruind cu multa înţelepciune pe luptătorii împotriva icoanelor, şi făcându-i a-şi cunoaşte rătăcirea, şi măcar că se afla în trup, dar pentru covârşitoarea sa cumpătare cu îngerii se aduna, s-a mutat din viaţa aceasta. Şi dăruind izvor de minuni din dumnezeieştile sale moaşte, este vrednic a fi iubit de toţi.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Rufin, diaconul.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei muceniţe Achilina cea nouă, care cu mâinile înapoi legate şi cu pântecele puse pe foc s-a săvârşit.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor două sute de mucenici cei din Sinope, care s-au săvârşit prin sabie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Pr. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul mucenic Caliopie; Sfântul ierarh Gheorghe mărturisitorul, episcopul Mitilenei

Sfântul Caliopie a trăit pe vremea împăratului Maximian (286- 305) şi era din Perga Pamfiliei. Fiind chinuiţi creştinii în acea vreme, Caliopie s-a prezentat singur înaintea dregătorului Maxim şi L-a mărturisit cu mult curaj pe Hristos. Drept aceea, dregătorul l-a supus unor cumplite chinuri, iar mai apoi l-a răstignit cu capul în jos, în Vinerea mare.

***

Tot astăzi, îl pomenim pe Sfântul ierarh Gheorghe mărturisitorul (†821). Acesta s-a născut în anul 776 din părinţi credincioşi, iar la vârsta de 12 ani a rămas orfan. A intrat de tânăr în monahism şi la vârsta de 28 de ani a fost chemat de cler şi credincioşi să fie arhiereu în cetatea Mitilene, unde a strălucit cu mărturisirea dreptei credinţe, până la bătrâneţi adânci.

Ajungând Leon pe tronul împărătesc, a ridicat prigoană asupra Bisericii, chemând la Constantinopol pe mulţi episcopi. Printre ei s-a numărat şi Sfântul Gheorghe, care s-a arătat ostaş viteaz al lui Hristos, biruind cu multă înţelepciune pe vrăjmaşii Sfintelor icoane, pe unii făcându-i chiar să recunoască rătăcirea în care se aflau.

Nesuferind mustrările sfântului, împăratul Leon l-a osândit să fie bătut cu vergi, apoi l-a trimis în surghiun, unde a stat până la sfârşitul vieţii sale.

Sosind vremea mutării lui din viaţa aceasta, s-a arătat pe cer o stea luminoasă, vestind fericitul sfârşit al Sfântului ierarh Gheorghe mărturisitorul.

Moaştele sale au fost aduse mai târziu de credincioşi în Mitilene.

Calendar Ortodox - Sfântul mucenic Caliopie; Sfântul ierarh Gheorghe mărturisitorul, episcopul Mitilenei

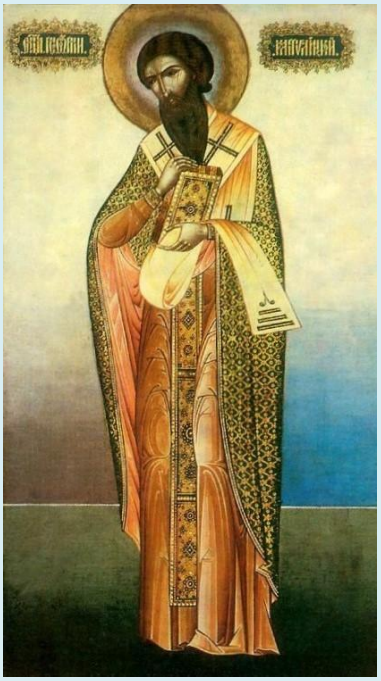

Sfântul mucenic Caliopie († 304) s-a născut în orașul Perga din Pamfilia (Asia Mică). Tatăl său făcea parte din administrația imperială, având funcția de senator.

A rămas orfan de tată la câteva zile după naștere, iar mama sa, Teoclia, femeie credincioasă, i-a dat o educație aleasă.

În timpul persecuției pornite împotriva creștinilor de împăratul Maximian (285-305), Sfântul Caliopie a fugit în orașul Pemoropoli din Cilicia. Aici, refuzând să aducă jertfă zeilor, din porunca guvernatorului Maxim a fost supus supliciilor, apoi întemnițat.

Teoclia, aflând ce se întâmplă cu fiul ei, și-a împărțit averile și a plecat în orașul Pemoropoli să-i aducă mângâiere singurului copil.

Fiind adus din nou la judecată și îndemnat să jertfească zeilor păgâni, sfântul a refuzat și a fost pedepsit cu moartea prin răstignire.

Teoclia, fiind alături, le-a dat ostașilor cinci bani de aur ca să-l răstignească pe fiul ei cu capul în jos, din smerenie pentru a nu suferi aceeași moarte ca Mântuitorul Hristos.

După ce au dat jos trupul Sfântului Caliopie, în Vinerea mare (7 aprilie 304), Teoclia a trecut la cele veșnice.

Troparul, glas 4: Mucenicul Tău, Doamne, Caliopie, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

***

Sfântul mucenic Gheorghe mărturisitorul s-a născut din părinți bine credincioși, Constantin și Irina.

A intrat în monahism și datorită vieții curate pe care a dus-o, Dumnezeu l-a învrednicit cu darul vindecării de boli și al izgonirii duhurilor necurate. A fost numit mitropolit de Mitilena - insula Lesbos, Marea Egee.

În timpul împăratului iconoclast Leon Armeanul (813-820) a suferit multe chinuri, fiind un apărător al Sfintelor icoane, fapt pentru care a primit numele de mărturisitorul.

În anul 816 a fost exilat în orașul Cherson - Crimeea de astăzi, aproape de Sevastopol, unde a și trecut la cele veșnice.

Troparul, glas 4: Îndreptător credinţei şi chip blândeţelor, învăţător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai dobândit cu smerenia cele înalte şi cu sărăcia cele bogate; părinte ierarhe Gheorghe, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Proloagele din 7 aprilie

Luna aprilie în 7 zile: pomenirea celui dintre Sfinți, părintelui nostru Gheorghe mărturisitorul, mitropolitul Mitilenei (sec. IX)

Acest cuvios, părintele nostru Gheorghe, iubind din tinerețe pe Hristos, a ales viața monahicească și a trăit pe vremea dreptcredincioșilor împărați Constantin și Irina, ocrotitorii celui de al șaptelea Sinod a toată lumea (787), trăind el până pe vremea lui Leon Armeanul, înnoitorul luptei împotriva Sfintelor icoane.

Și, săvârșind tot felul de bunătăți, fericitul Gheorghe a câștigat ca nimeni altul, smerita cugetare și milostenie, că era foarte milostiv și da cu îndestulare, săturând pe cei sărmani. Iar pentru multa lui înfrânare, s-a făcut părtaș cu îngerii și făcător de minuni s-a arătat, pe bolnavi tămăduind și gonind duhurile. Drept aceea, s-a învrednicit să fie înălțat la scaunul din mitropolia insulei Lesbos, în cetatea Mitilene, unde a strălucit cu mărturisirea dreptei credințe, până la adânci bătrâneți.

Că, și mai înainte de a lua împărăția acel Leon Armeanul, care a înnoit lupta împotriva icoanelor, s-au făcut oarecare semne în cetatea Mitilene, care prevesteau tulburările Bisericii lui Hristos și izgonirea Sfântului mitropolit Gheorghe, ce avea să vină.

Deci, cel mai sus pomenit Leon, ajungând la împărăție, a ridicat prigonire asupra Bisericii lui Dumnezeu și a chemat la Constantinopol pe mulți episcopi. Și, chemat fiind și cuviosul Gheorghe, acesta s-a arătat viteaz ostaș al lui Hristos, biruind cu multă înțelepciune, pe vrăjmașii Sfintelor icoane, pe unii făcându-i chiar să-și recunoască rătăcirea.

Dar, nesuferind mustrările cuviosului, împăratul, l-a izgonit pe el în Cherson și a petrecut acolo, în surghiun, toate celelalte zile ale vieții lui.

Iar sosind vremea mutării lui din viața aceasta, s-a arătat pe cer o stea luminoasă, vestind fericitul sfârșit al sfântului. Și, așa, o lumină fiind în lume, cât s-a aflat în

viață, prin cuvintele și faptele lui cele bune și proslăvit fiind și de Dumnezeu, prin steaua luminoasă de la fericitul său sfârșit.

Cuviosul mitropolit al Mitilenei s-a mutat la Domnul, în surghiun, ca un nebiruit mărturisitor al dreptei credințe.

Dumnezeului nostru slavă !

Întru această zi, pomenirea Sfântului mucenic Caliopie (†304)

Acest mucenic a trăit pe vremea împărăției lui Maximian și era din Perga Pamfiliei, ca fiu al Teocliei, și învățat în credința lui Hristos. Mama sa l-a crescut în dreapta credință și în cunoașterea Sfintelor Scripturi. Deci, fiind pornită prigoana asupra creștinilor, fericitul acesta mult dorea să îndure chinuri, pentru mărturisirea lui Hristos, întărindu-se pe sine și luând învățături și sfătuiri de la maica sa și de la alții, care au fost prinși, întemnițați, supuși la neînchipuite chinuri și omorâți.

Deci, văzând Caliopie urgia ce se abătuse asupra creștinilor de bună voie, s-a înfățișat înaintea dregătorului Maxim, din cetatea Pompei și a mărturisit că se închină lui Hristos, cu toate că știa ce vifor de mânie avea să stârnească asupra sa.

Drept aceea, pentru dragostea lui Dumnezeu cel viu, a îndurat bătaia biciului cu plumbi, a fost tras pe roată și ars pe pântece cu făclii aprinse și apoi aruncat în temniță, cu carnea trupului său sfărâmată și atârnând în bucăți.

Iar sfânta lui maică, nedespărțită de dânsul îi ștergea sângele și îi curăța rănile, îndemnându-l să rabde toate pentru dragostea și slava Domnului Hristos. Că, împărţindu-și toată averea săracilor și slobozind sutele de robi ce avea, maica lui a hotărât să stea, până în clipa cea mai de pe urmă, lângă dragul ei copil, mângâindu-l și întărindu-l în mucenicia lui, stăpânindu-și jalea din suflet, pe care i-o aduceau înfricoșătoarele lui pătimiri.

În cele din urmă, văzând mai marele cetății că Sfântul Caliopie nu poate fi clătinat din credința lui către Domnul, a poruncit să fie răstignit. Deci, fiind în Joia cea mare, din Săptămâna patimilor Domnului, îndurerata maică a rugat pe crudul titan să îngăduie să fie răstignit, dar cu capul în jos, ca fiul ei să-și arate, astfel, dragostea și smerenia față de Jertfa Domnului Hristos.

Împlinindu-i-se rugămintea, Sfântul Caliopie a fost răstignit Vineri, a doua zi, dându-și duhul în mâinile Mântuitorului.

Iar când a fost să-l pogoare de pe cruce, maica sfântului a îmbrățișat trupul fiului ei, rugând pe Dumnezeu să n-o despartă, nici acum, de prea iubitul ei fiu. Deci, ținându-și încă fiul mort în brațe, bătrână și-a dat și ea sufletul în mâinile Domnului și a fost înmormântată cu fiul ei împreună.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluiește-ne pe noi. Amin.

Întru această zi, cuvânt din Pateric.

Povestit-au ucenicii lui ava Evloghie că, de câte ori îi trimitea bătrânul la Alexandria, ca să vândă lucrul mâinilor, le da poruncă să nu facă mai mult de trei zile. "Iar de veți face mai mult decât trei zile," zicea, "nevinovat sunt de păcatul vostru."

Iar noi l-am întrebat pe el: "Cum se face că monahii prin cetăți și prin sate petrec cu mirenii ziua și noaptea și nu se vatămă?"

Iar el a zis: "Credeți-mă, fiilor, că, după ce m-am făcut călugăr, am făcut treizeci și opt de ani, neieșind din Schit. Și, după aceea, m-am dus la Alexandria, către papa Eusebie, împreună cu ava Daniil, pentru o trebuință. Și, intrând în cetate, am văzut mulți călugări și vedeam că pe unii dintre ei, corbii îi loveau peste obraz, iar pe alții, femei goale îi îmbrățișau și la ureche le vorbeau, iar înaintea altora, goi fiind ei, se jucau copiii, iar, pe unii, îi vedeam că țineau cuțite și trupuri de oameni tăiau și dădeau călugărilor să mănânce. Și am înțeles atunci, că fiecare din călugării aceia, erau căzuți în câte o patimă, având felurime de draci, care urmau după ei și le vorbeau în minte.

Pentru aceasta, dar, fraților, nu voiesc să zăboviți voi niciodată în cetate, ca, nu de acest fel de gânduri, nici de draci să fiți supărați.

Întru această zi, învățătură către tot creștinul, despre păcatul beției.

O, fiilor, vedeți ce fel de talant, mi-a dat mie Dumnezeu, pe care va să-l ceară de la mine, la înfricoșătoarea judecată! Dar, care-i talantul? Este ca să mă îngrijesc de sufletele voastre și să semăn sămânța cea dumnezeiască în sufletele voastre. Drept aceea, când umblați în Legea Domnului, atunci mi se bucură inima, iar, când vă văd călcând porunca Domnului, atunci mâhnirea mă mănâncă pe mine.

Pentru aceea v-am și scris vouă acestea, fiii mei, spre a voastră învățătură și ascultare, ca să nu vă biruiți de beția cea rea. Că a zis marele apostol Pavel: "Bețivii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu, ci gătită le este lor osânda veșnică, împreună

cu ucigașii, cu hoții și cu desfrânații. La neamurile cele mai dinainte, arătat este de Dumnezeu, că mari oameni și plăcuți lui Dumnezeu au căzut din pricina beției, împărați au căzut din domnie, puternicii și-au răsturnat puterea, vitejii de sabie s-au tăiat, bogăţii au sărăcit, cei ce mulți ani ar fi trăit, degrabă au murit. Că, fără să aștepte judecata lui Dumnezeu, bețivii singuri se omoară. Din beție, de ar muri cineva, apoi, lui însuși își este vrăjmaș și ucigaș, iar pomenirea lui este neplăcută lui Dumnezeu.

Fiule în neamul cel de acum, să nu râvnești celor răi, nici bogaților ce petrec în iubire de păcate și în spurcăciuni, că toate acestea neplăcute sunt lui Dumnezeu.

Se cade, dar, nouă să socotim: ce ne face nouă beția cea fără de lege? Mintea ne pierde, uneltele ne strică, câștigul îl cheltuiește. Beția face pustiu pământul bogaților pe care oamenii îi pradă, iar, oamenii cei de rând, beția datorii face. Meșterilor celor isteți, beția le strică meșteșugul, le întoarce mintea și nu le ajunge plata lucrului lor, iar, la oamenii cei simpli, aduce boale, rușine, ocară și sărăcirea. Beția încurcă pe frați în certuri și în bătăi, pe femei le desparte de bărbații lor, dureri la picioare face, tremurare la mâini, vederea ochilor o pierde. Beția oprește a merge la biserică și nu lasă a se ruga lui Dumnezeu, a citi cărți, nu îngăduie, frica lui Dumnezeu, din inimă, gonește, la moarte dă pe om, în locul cel veșnic îl trimite. Beția pierde frumusețea, de râs celor treji ne face.

La cine este gâlceavă? La bețiv.
De cine râd oamenii? De bețiv.
Cui îi sunt ochii vineți? Bețivului.
De la cine auzi: "Oh, amar și vai?" De la bețiv.
Cine mănâncă de dimineața? Bețivul.
Cine doarme până târziu? Bețivul.

Că tot bețivul se desparte de Dumnezeu și de oameni și se îmbracă în haine rupte.

Deci, acestea știindu-le, o, fraților, să ne lepădăm de beția și de băutura cea rea. Să auzim pe Pavel, apostolul Domnului, pe însuși vasul alegerii, zicând către Timotei: "De acum nu bea numai apă, ci, folosește puțin vin pentru stomacul tău și pentru desele tale slăbiciuni." Fraților, să fiți treji, pentru că vrăjmașul nostru diavolul treaz este, nu beat, ci caută să înghită toți bețivii.

O, amar, unde se vor ascunde bețivii, cei ce zac ca morții și de la Dumnezeu au fugit, pentru beție, și de la Duhul Sfânt s-au depărtat, pentru năravul beției. Îngerul cel păzitor plânge pentru beție, iar dracii se veselesc și se bucură pentru bețivii,

care aduc diavolului jertfă beției. Că diavolul, bucurându-se, zice: "Niciodată nu mă veselesc și nu mă bucur, ca de jertfa oamenilor celor păgâni, precum și de jertfa beților creștini. Pentru că, cu cei beți sunt toate voile mele. Că beții ai mei sunt, iar cei treji, ai lui Dumnezeu". Deci, diavolul a zis dracilor: "Mergeți și învățați pe creștini la beție și la toată pofta voii mele."

Iar Sfinții îngeri, venind la Sfinții părinți, le-au spus lor toate acestea, cu mare grijă, pentru această pricină, că doar ar despărți pe creștini de la beția și băutura cea rea.

Deci, Sfinții părinți au scris această cinstită și sfântă scrisoare și dreptcredincioasă învățătură și au dat-o sfintelor biserici, spre ascultarea creștinilor, spre pregătirea pentru Viață veșnică și împărtășirea Împărăției cerurilor.

Deci, de va asculta cineva rânduiala aceasta a Sfinților și de Dumnezeu purtătorilor părinți și va vieții cu trează minte, făcând lucruri plăcute lui Dumnezeu, moștenitor va fi Vieții celei veșnice și desfătării bunătăților celor negrăite. Iar cela ce nu va asculta această dreaptă învățătură, osândit va fi, cu diavolul împreună, în osânda cea veșnică.

De care să ne izbăvească pe noi Hristos, Dumnezeului nostru, a căruia este slavă, acum și pururea și în vecii vecilor! Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida din 7 aprilie

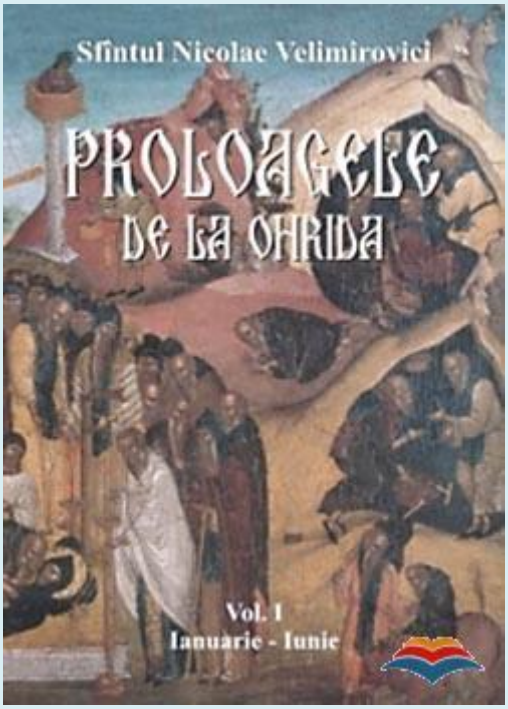

Pomenirea Sfântului Gheorghie, mărturisitorul

Acest Gheorghie a fost ales de obște și intronizat episcop al Mitilenei pentru marile sale virtuţi ce şi le câştigase după îndelungi nevoinţe ascetice.

Sfântul şi-a păstorit turma cu multă înţelepciune şi râvnă până la adâncile sale bătrâneţi.

Când au început prigonirile împotriva sfintelor icoane de sub Leon, armeanul, bătrânul sfânt a fost chemat la Constantinopol, într-o adunare a episcopilor a căror intenţie, la dorinţa împăratului, era să-1 determine pe Gheorghie să pună capăt cinstirii sfintelor icoane şi în eparhia lui. Dar Gheorghie a refuzat această nelegiuire, opunându-se cu îndrăznire dorinţei împăratului, împreună şi cu alţi episcopi bine credincioşi. Dar pentru aceasta nu numai că a primit batjocură, dar a fost şi surghiunit în sălbaticul ţinut al Chersonului. Acolo, pentru toţi anii care îi mai rămăseseră de trăit, el a suferit chinuri cumplite şi toate felurile de lipsuri.

Sfântul Gheorghie, mărturisitorul a trecut la Domnul său în Împărăţia cea veşnică pe la anul 816. Din marea lui sfinţenie şi dragoste către Dumnezeu acest Sfânt Gheorghie s-a aflat lucrător de minuni şi în timpul vieţii şi după moartea lui.

Pomenirea Sfântului cuvios Nil Sorski

Sfântul Nil a fost unul din marii părinţi ai Bisericii ruse.

El a fost întemeietorul vieţii monahale de schit în Rusia.

El a adormit cu pace la anul 1508.

Sfintele lui moaşte odihnesc în Mânăstirea Sora.

Pravila sa pentru viaţa monahilor trăitori în schituri este o lucrare de ordin practic şi contemplativ de prim rang în cadrul tezaurului scrierilor patristice din toate timpurile.

Pomenirea Sfântului mucenic Caliopie

Caliopie a fost unicul fiu a unui părinte de rang senatorial din Perga Pamfiliei, care îndelung se rugase cu lacrimi lui Dumnezeu să-i dăruiască un copil.

Din cea mai fragedă pruncie el a fost învăţat şi educat de mama sa, mult credincioasa Teoclia, să-L cinstească pe Dumnezeu şi să ducă o viaţă castă.

Caliopie era încă foarte tânăr când a izbucnit o cumplită prigoană sub împăratul Maximian. Ca să-1 salveze de la moarte, mama lui 1-a aşezat într-o corabie, i-a dat aur din destul şi 1-a trimis în cetatea Pompeiopolis. Dumnezeu insă în a Sa tainică rânduialâ şi purtare de grijă a plănuit altfel pentru tânărul Caliopie. Coborând în Pompeiopolis, el s-a aflat în mijlocul unei mulţimi gălăgioase care sărbătorea cinstirea zeilor păgâni. Cum Caliopie a refuzat să ia parte la această sărbătoare prostească, el a fost târât de mulţimea înnebunită la comandantul Maximus, înaintea căruia Caliopie a mărturisit că el este creştin.

Comandantul a poruncit ca să fie bătut Caliopie cu vergi de plumb şi să fie ars cu foc. Plin de răni şi de loviri, tânărul a fost aruncat după aceea în temniţă.

Aflând că fiul ei este torturat, Teoclia şi-a împărţit toate averile ei săracilor şi doar cu o sumă mică de bani s-a grăbit către fiul ei care se afla în închisoare. Intrând în ea, ea s-a închinat în faţa fiului ei şi i-a îngrijit rănile.

La sfârşit, comandantul a rostit osânda: Caliopie avea să fie răstignit pe o cruce. Inima mamei s-a umplut de spaimă şi de bucurie. Când i-au luat fiul şi i 1-au dus la locul răstignirii, ea a strecurat cinci bani mari de aur în mâna călăului, spunându-i să-1 aşeze pe tânăr nu în felul în care a stat Mântuitorul, ci cu capul în jos. Din smerenie faţă de Stăpânul a cerut Teoclia aceasta.

Caliopie a fost răstignit cu capul în jos în Sfânta şi marea zi Joi. Maica lui stătea la piciorul crucii, aducând jertfă de recunoştinţă lui Dumnezeu.

A doua zi, când au coborât de pe cruce trupul neînsufleţit al fiului ei, ea a căzut imbrăţişindu-1 şi a murit. Aşa s-au înfăţişat înaintea tronului lui Dumnezeu, mucenicul şi cu maica sa.

Ei au luat mucenicia cu cinste la anul 304.

Pomenirea Sfântului cuvios Daniel de la Pereyaslavl

Nevoinţa acestui cuvios Daniel a fost una neobişnuită: aceea de a îngriji de cei morţi. De câte ori auzea că cineva a murit îngheţat sau în vreun alt fel de moarte năpraznică, neavând pe nimeni alături, Daniel se grăbea să îl îngroape cu cinste şi să aducă rugăciuni lui Dumnezeu pentru el.

Cuviosul Daniel a adormit cu pace la anul 1540, iar trupul lui a fost aflat întreg, neputrezit până în ziua de azi.

Pomenirea Sfântului cuvios Grigorie Sinaitul

Acesta a fost un mare nevoitor la Muntele Sinai şi la Muntele Athos (vezi luna august, în 8 zile).

Cântare de laudă la Sfântul mucenic Caliopie

≪O, fiul meu Caliopie, departe să pleci,
Departe de primejdia de moarte!≫
Astfel grăieşte maica,
îmbrăţişându-şi fiul de despărţire;

Ea visează la o soartă bună pentru fiul ei.

Caliopie, tânărul cel frumos,
Credinţa lui comandantului i-o mărturiseşte:
«Hristos este viaţa mea, calea şi adevărul;
Hristos singura mea dorire.»

Ei pe Caliopie la crucea răstignirii îl duc;
Iar după el mulţimile urmează, vrând să vadă.

El este palid şi drept, cetluit în lanţuri,
Păşeşte liniştit, deşi plin de răni.

Maica lui îi şopteşte: «O Caliopie, fiul meu!»
«Călătoresc, o maică, departe de moarte,
de primejdia ei.»

Mucenicul lui Hristos, slăvitul mucenic,
Pe cruce cu bucurie urcă, cu capul în jos.

Asupra trupului mort maica se apleacă.
Pe fiul cu lacrimi îl scaldă
Şoptind liniştit: "Caliopie, fiul meu!"
«Aici sunt, maica mea iubită,
Departe de primejdia de moarte.»

Cugetare

«Părinţii duhovniceşti să se deosebească de păstoriţii lor, tot aşa cum păstorul deosebit este de oile sale.» Aşa interpretează Sfântul Isidor Pelusiotul, Întâia Epistolă a Sfântului apostol Pavel către Timotei.

Viaţa preotului este întotdeauna un model pentru păstoriţii lui, fie în bine, fie în rău. Ducând o viaţă exemplară preotul se conformează poruncilor evanghelice, iar neducând-o, el se leapădă de însăşi Evanghelia lui Hristos.

Nimeni între oameni nu se mai află într-o astfel de poziţie precum preotul drept-măritor: fie să confirme adevărul Sfintei Evanghelii ducând o viaţă conformă ei întru totul, fie să-1 nege, prin modelul unei vieţi rele.

Preotul cel bun se distinge prin lucrările sale cele bune tot aşa cum păstorul cel bun se distinge de lup. De aceea se va afla ceata preoţilor buni împreună cu fiii lui Dumnezeu, iar cea a preoţilor răi împreună cu fiarele întunericului.

Păstorii cei buni ai Bisericii, chiar la cea mai de pe urmă suflare a vieţii lor, nu au altă grijă decât cum să chivernisească mai bine turma cuvântătoare care rămânea în urma lor.

Pe patul său de moarte, Sfântul Iosif, scriitorul de cântări astfel se ruga lui Dumnezeu: ≪Păzeşte turma Ta, Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, pe care au zidit-o dreapta Ta şi o desăvârşeşte pe ea până la sfârşitul veacurilor. Ajută pe iubiţii mei copii ai Bisericii Tale, Doamne. Dăruieşte Bisericii, Miresei Tale de Tine alese, viaţă cu pace şi fără de furtună.≫

Sfântul Antipa, aruncat să ardă de viu într-un viţel de aramă, astfel se ruga lui Dumnezeu: ≪Nu numai pe mine, dar şi pe cei ce vor veni după mine, învredniceşte-ne, Doamne, veşnicelor Tale milostiviri şi bunătăţi.≫

Luare aminte

Să luăm aminte la învierea Domnului nostru Iisus Hristos:

- *La cum mironosiţele femei se duc cu mir şi cu aloe la mormânt ca să-L ungă pe acela care este bună mireasma cerului şi a pământului;*
- *La cum îngerul le vesteşte lor învierea Domnului nostru prin cuvintele:* ***De ce căutaţi pe Cel viu printre cei morţi ? (Luca 24 :5).***

Predică despre căutarea celor vii printre cei morţi

De ce căutaţi pe Cel viu printre cei morţi (Luca 24 :5)?

Îngerul lui Dumnezeu le întreabă pe femeile mironosiţe ca şi întru o mare mirare: *De ce căutaţi pe Cel viu printre cei morţi?* Este ca şi când văzătorul tainelor lui Dumnezeu şi al puterii lui Dumnezeu ar întreba: ≪Cum puteţi crede până şi numai timp de o clipă că El ar putea fi ostatec al morţii? Oare nu cunoaşteţi că El este însuşi Izvorul Vieţii? Oare nu cunoaşteţi că viaţa toată nu este decât de la El şi că nici o fiinţă nu poate să capete nici măcar un mic strop de viaţă din altă parte? Oare nu v-a descoperit El însuşi desăvârşit că este Stăpânul vieţii şi al morţii? Cine 1-a înviat pe Lazăr cel mort de patru zile? Cine a uscat desăvârşit smochinul cel nerodi-tor?≫

O, fraţilor, să încetăm şi noi aşadar să mai căutăm pe cei vii printre cei morţi! Iar dacă printre noi se mai află dintre aceia care încă îl mai caută pe Hristos printre cei morţi, îi îndemnăm acum să înceteze din această corvoadă pierzătoare de suflet. Căci acesta este efortul zadarnic al iudeilor, al păgânilor şi al ne-creştinilor.
Noi ştim că Stăpânul şi Dătătorul Vieţii nu se află în mormânt ci pe tronul Slavei cel din Ceruri. Duhul omenesc cel neîntunecat de păcat priveşte la ceruri, unde nici un mormânt nu se află; pe când duhul cel întunecat de păcat priveşte în mormânt şi nu vede în el cerul.

Păcatul şi virtutea, aflate mereu în veşnică luptă, guvernează vederea duhovnicească a omului - fiecare din ele dezvăluindu-i omului propria viziune. Păcatul îi arată duhului omului vederea terestră şi stricăciunea lumii. Virtutea înalţă duhul omului la cer şi îi arată viaţa fericită şi veşnică, alături de Hristos Cel înviat, împăratul ei.

O fraţilor, să nu căutăm viaţa în zidire, ci numai în Ziditor. Să nu comitem un păcat încă şi mai groaznic: să nu-L căutăm pe Ziditor printre mormintele zidirii nici pe Cel care este Nemuritor şi Lumina lumii în întunericul pământului.

O, Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, Biruitorule al morţii, către Tine strigăm: ridică-ne şi pe noi din stricăciunea şi întunericul morţii, Căci Ţie se cuvine toată slava şi mulţumita în veci. Amin.

Orthodoxwiki - Gheorghe al Mitilenei

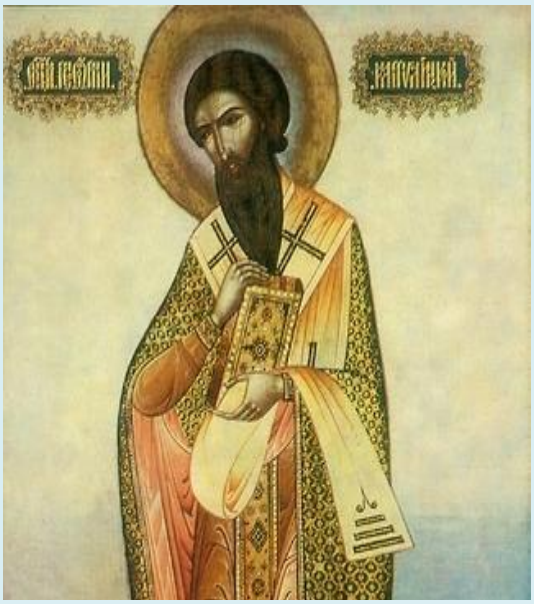

Sfântul Gheorghe al Mitilenei sau Gheorghe mărturisitorul a fost episcop de Mitilene (capitala insulei Lesbos) în timpul ultimei perioade iconoclaste (începutul secolului al IX-lea). Prăznuirea lui în Biserica Ortodoxă se face la 7 aprilie.

Viața

Acest sfânt Gheorghe s-a născut către anul 776 într-o familie credincioasă. De la o vârstă fragedă iubind pe Hristos, s-a călugărit la vârsta de 12 ani, când a rămas orfan.

După ce a trăit doi ani într-o mănăstire din apropierea locului său de baștină, Sfântul Gheorghe s-a retras în pe insula Mitilene, unde a trăit ca pustnic într-o grotă. Și împodobindu-se cu toate virtuțile, și mai multă smerenie a câștigat. Și fiind foarte milostiv și iubitor, a fost hirotonit preot și în cele din urmă a fost ales ca episcop în scaunul de Mitilene, în anul 804, deși era în vârstă de numai 28 de ani.

Nouă ani mai târziu, în anul 813, Sfântul Gheorghe a trebuit să plece la Constantinopol, pentru a face apel la judecata patriarhului Nichifor I al Constantinopolului (prăznuit la 2 iunie), în disputa pe care o avea cu un nobil din Mitilene, care nu ținea seama de drepturile Bisericii în insulă.

Sfântul patriarh Nichifor, apreciind virtutea și zelul tânărului episcop, l-a reținut la Constantinopol împotriva voinței sale, prevăzând furtuna care urma să se abată asupra Bisericii. Într-adevăr, de acum a luat tronul, împăratul Leon al V-lea Armeanul (813-820) a declanșat o persecuție sălbatică împotriva apărătorilor Sfintelor icoane.

Sfântul Gheorghe, care a purtat lupta dreptei credințe împreună cu patriarhul Nichifor, a fost arestat, bătut și exilat într-o insulă din Propontide unde, adăugând greutăților exilului ostenelile unei asceze îngerești, a primit de la Dumnezeu harul facerii de minuni, atât în viață, cât și după trecerea sa la Domnul, la 7 aprilie 821.

Mai târziu, moaștele sale au fost aduse în catedrala de la Mitilene (de unde și sărbătoarea locală a Sfântului Gheorghe „mărturisitorul” pe 16 mai).

Ca episcop strălucind cu viața și cu învățătura, era iubit de toți. Și măcar că se afla în trup, dar pentru covârșitoarea sa cumpătare cu îngerii se socotea. Și biruind cu multa înțelepciune pe luptătorii împotriva icoanelor, și făcându-i a-și cunoaște rătăcirea, pe mulți a adus înapoi la dreapta credință.

Prăznuirea principală a Sfântului Gheorghe al Mitilenei se face la 7 aprilie, dar în unele sinaxare prăznuirea lui se face și la 16 mai, dată care ar trebui identificată cu prăznuirea aducerii moaștelor sale în catedrala din Mitilene.

Sfântul ierarh Gheorghe de Mitilene prăznuit la 1 februarie împreună cu frații său Sfinții Simeon noul stâlpnic și David monahul este de deosebit de Sfântul Gheorghe „mărturisitorul” prăznuit la 7 aprilie.

Moaștele

În timpul păstoririi patriarhului patriarhul Metodie, s-au făcut multe aduceri ale moaștelor sfinților mucenici și mărturisitori care au murit în exil. Printre aceștia s-au numărat Teofilact al Nicomidiei, Teodor Studitul și Nichifor I al Constantinopolului.

Locul de înmormântare a Sfântului Gheorghe a fost la Tria Kyparissia (Trei chiparoși, sau Sari Baba), în apropiere de capela Sfântului Ioan Botezătorul.

Între 846 și 847, sfintele moaște ale Sfântului și smeritului ierarh Gheorghe au fost aduse în Mitilene cu cinste, dăruind credincioșilor izvor de minuni și vindecări.

Surse

- en:http://orthodoxwiki.org/George_the_Confessor
- ro:http://calendar-ortodox.ro/luna/aprilie/aprilie07.htm
- Sinaxarul părintelui Macarie de la Simonos Petras

Icoane

7 aprilie

Sf. Mc. CALIOPIE
Sf. Mc. RUFIN DIACONUL
7 aprilie

Ὁ ἅγιος
ΡΥΦΙΝ
ἅγιος
ΚΑΛΛΙΟ
ΠΙΟς

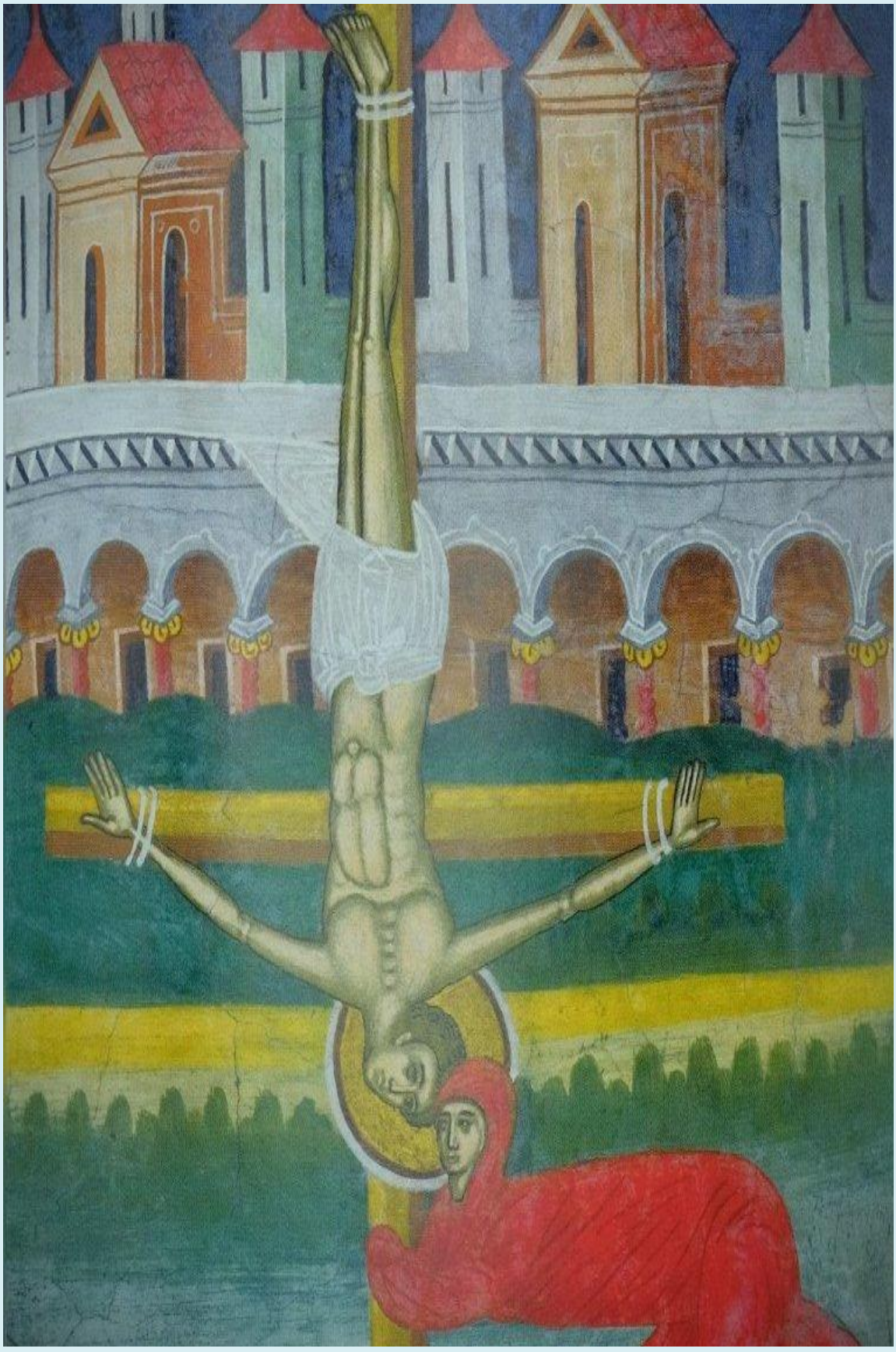

СВЯТ. ГРИГОРІЙ.
ПАПА РИМСЬКИЙ.

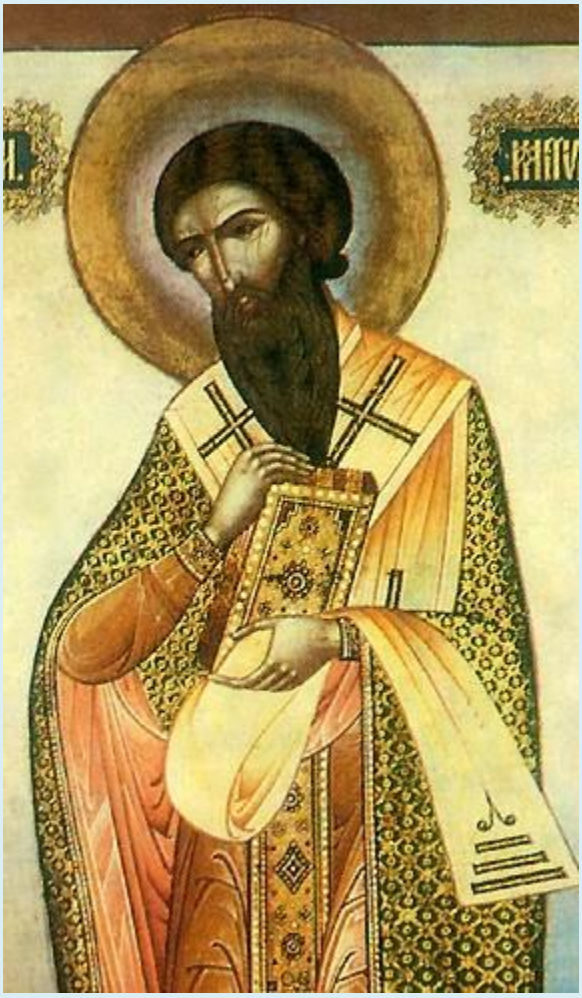

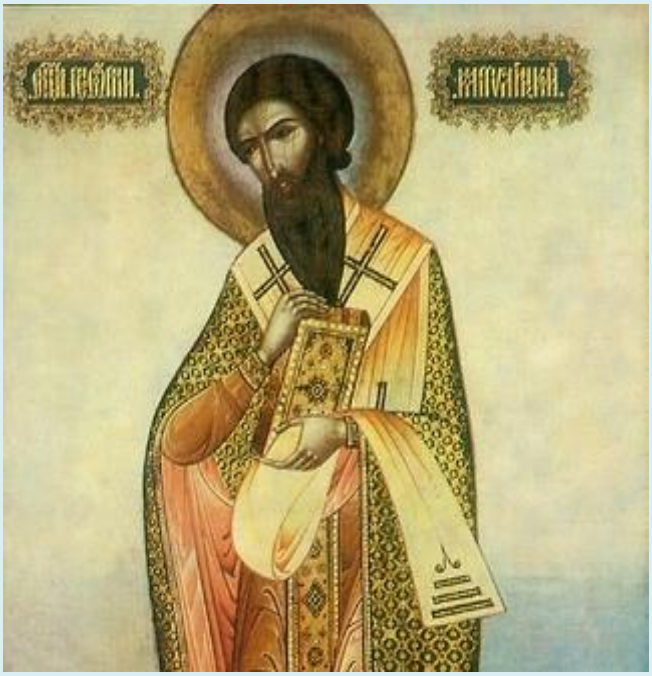

Sf. Ier. Gheorghe
Mărturisitorul

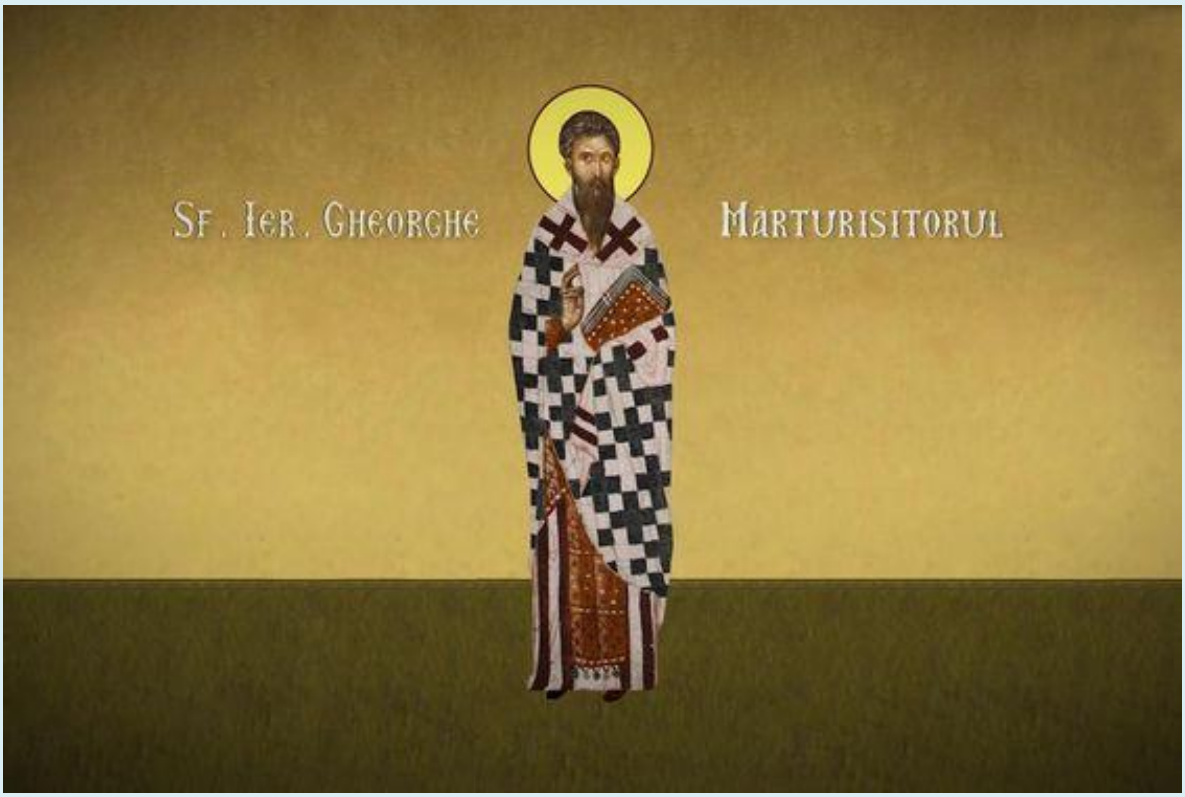
Sf. Ier. Gheorghe
Mărturisitorul

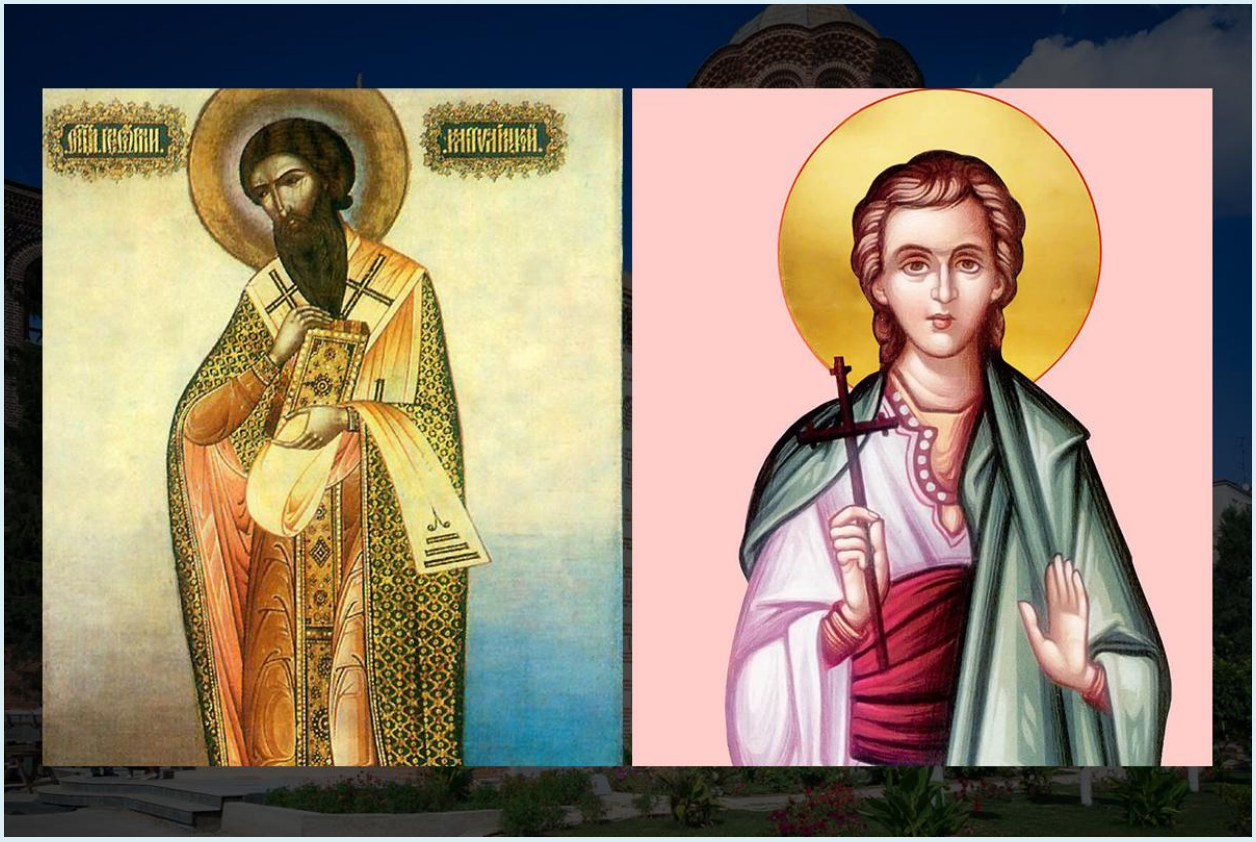

SF. IER.
GHEORGHE
MĂRTURISITO-
RUL

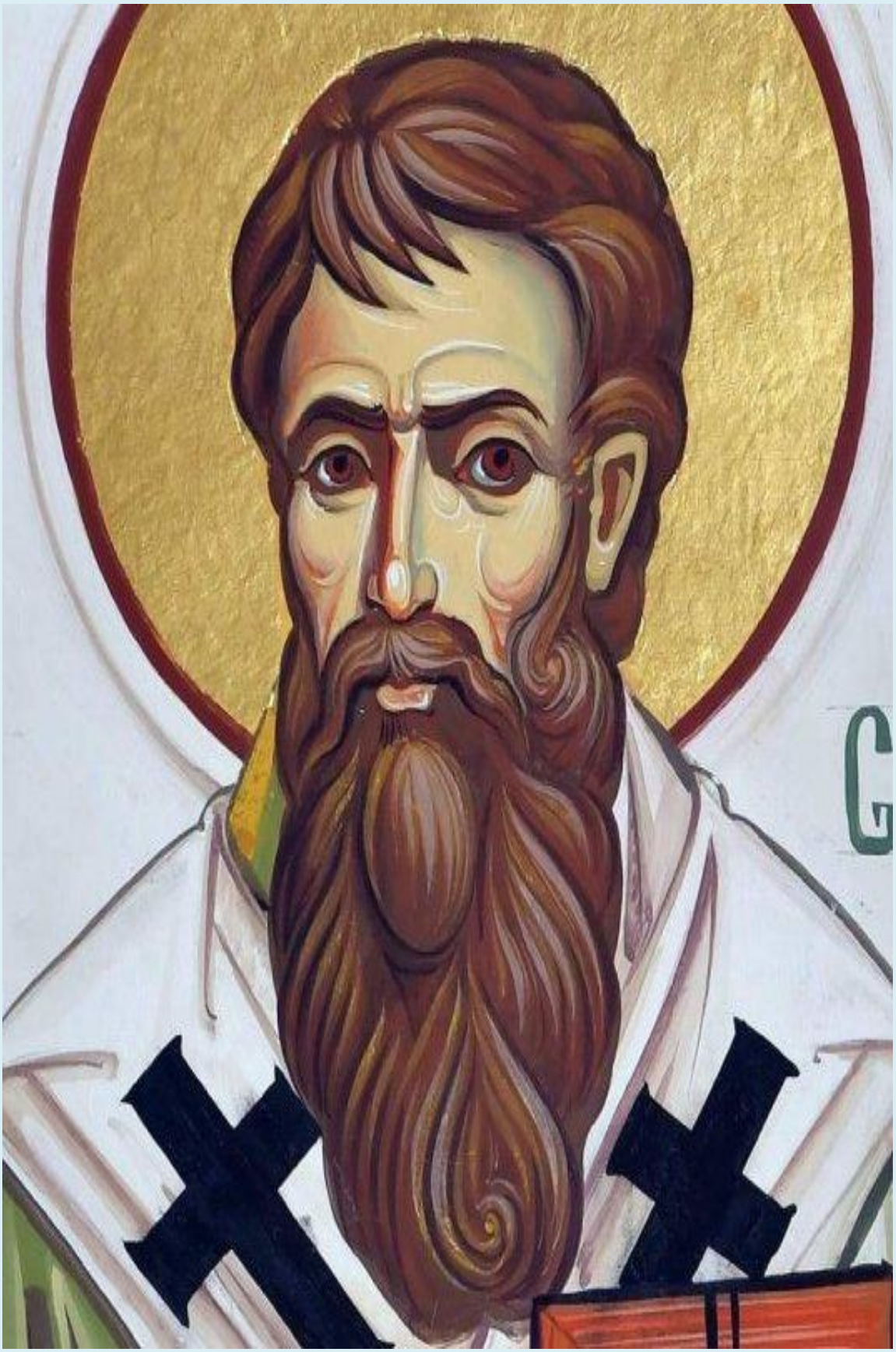

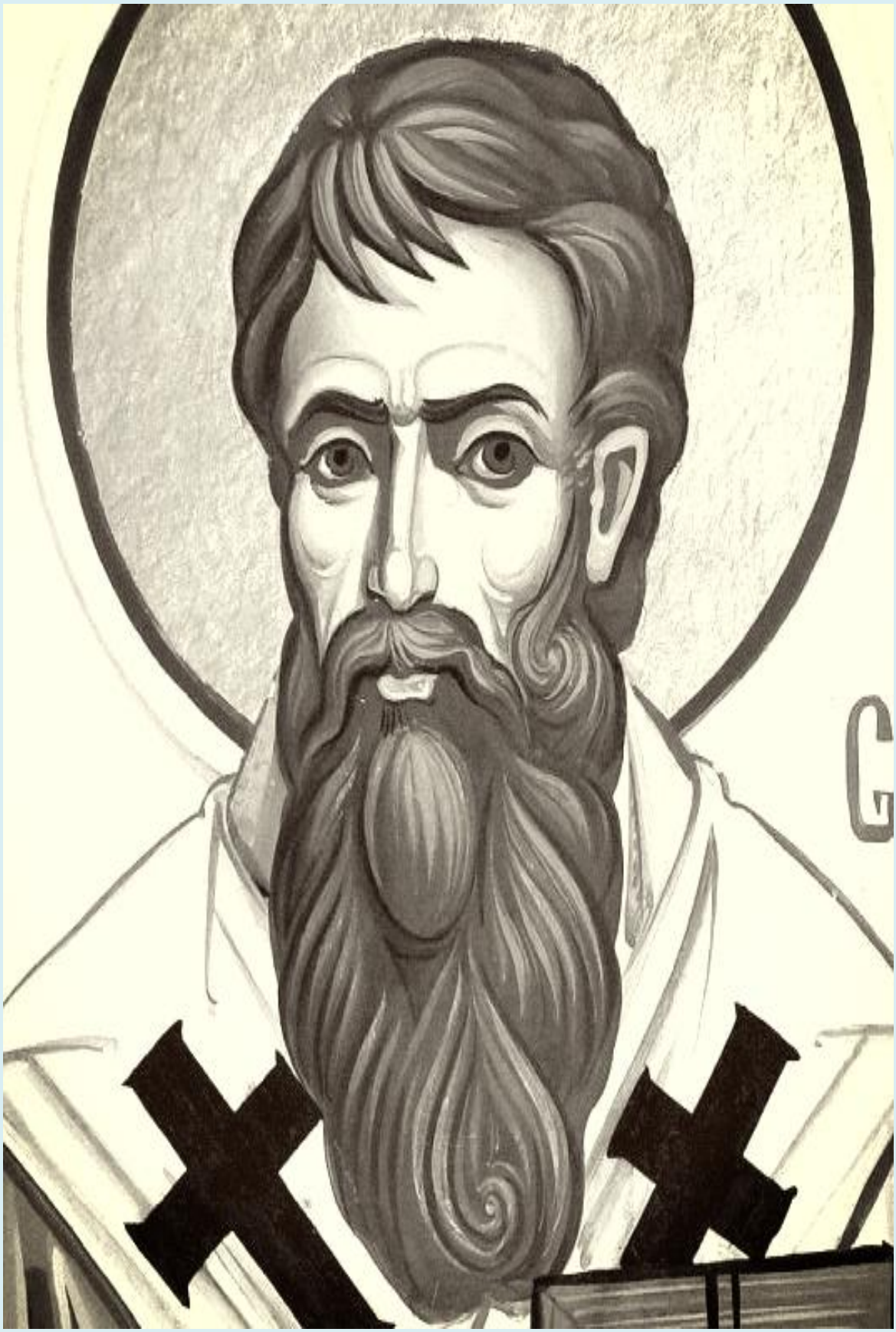

Ἅγιος Καλλιόπιος

SF. MC.
CALIOPIE

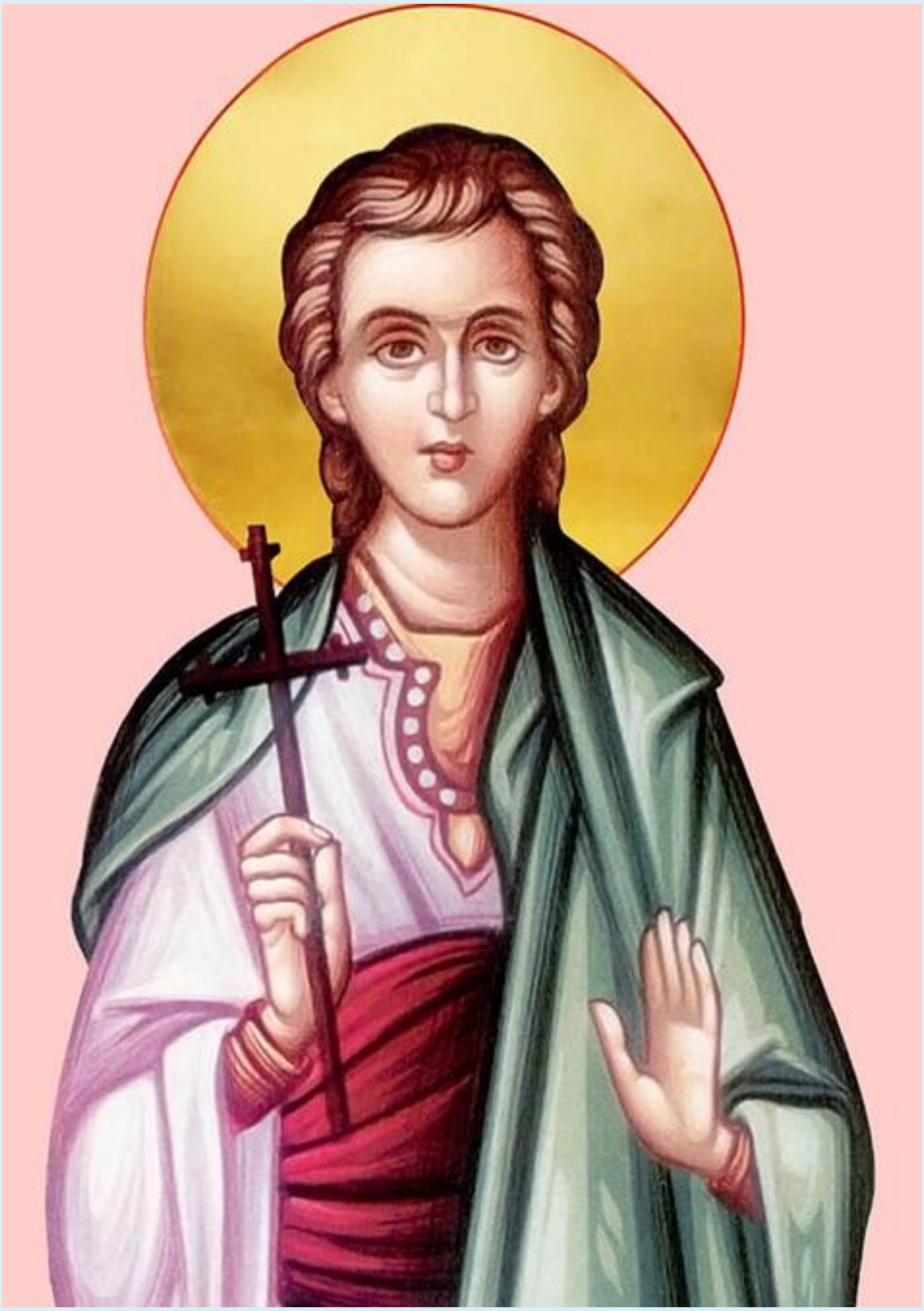

Sfantul
Mucenic
Caliopie

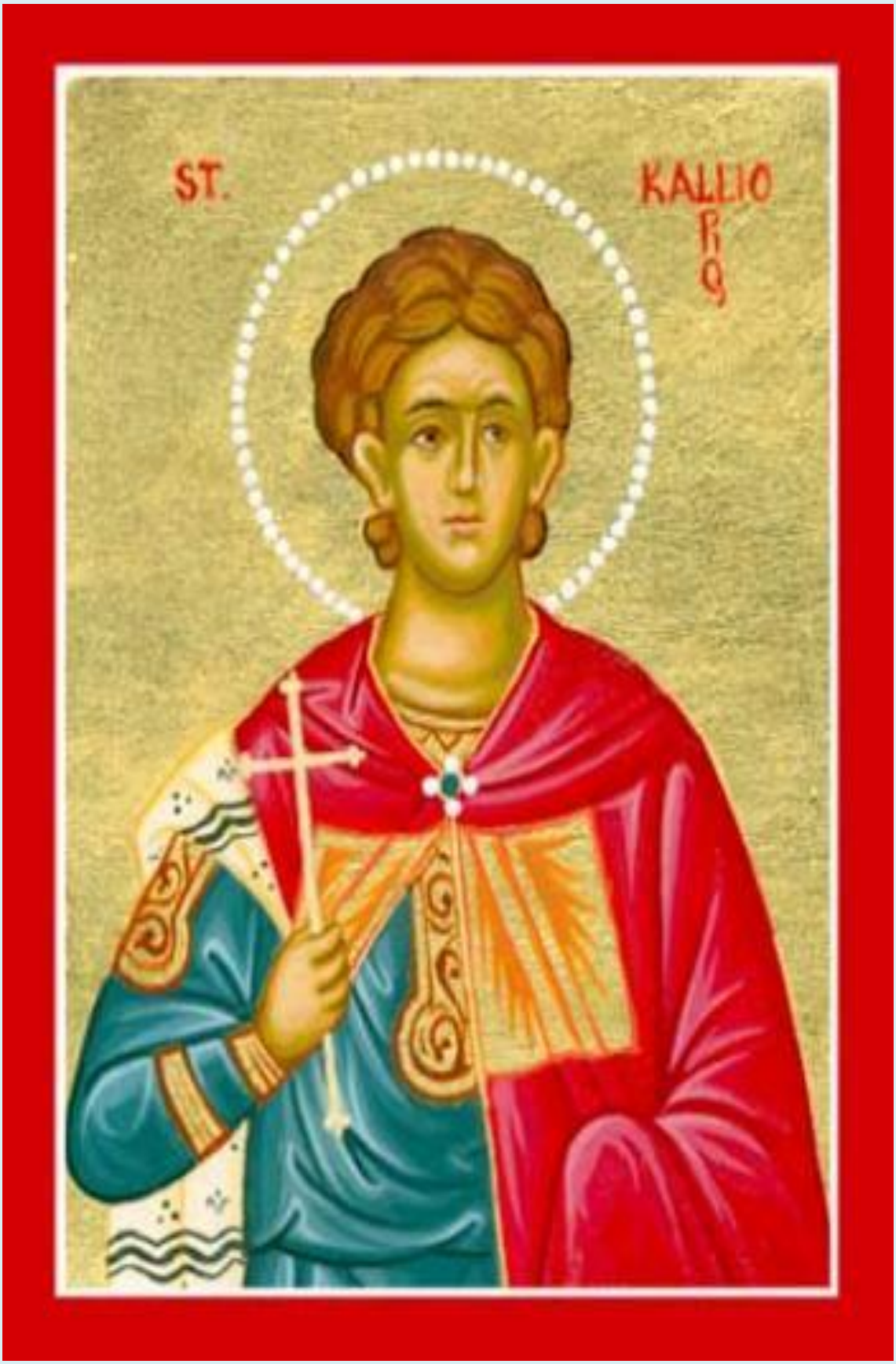
ST.
KALLIO
PIO

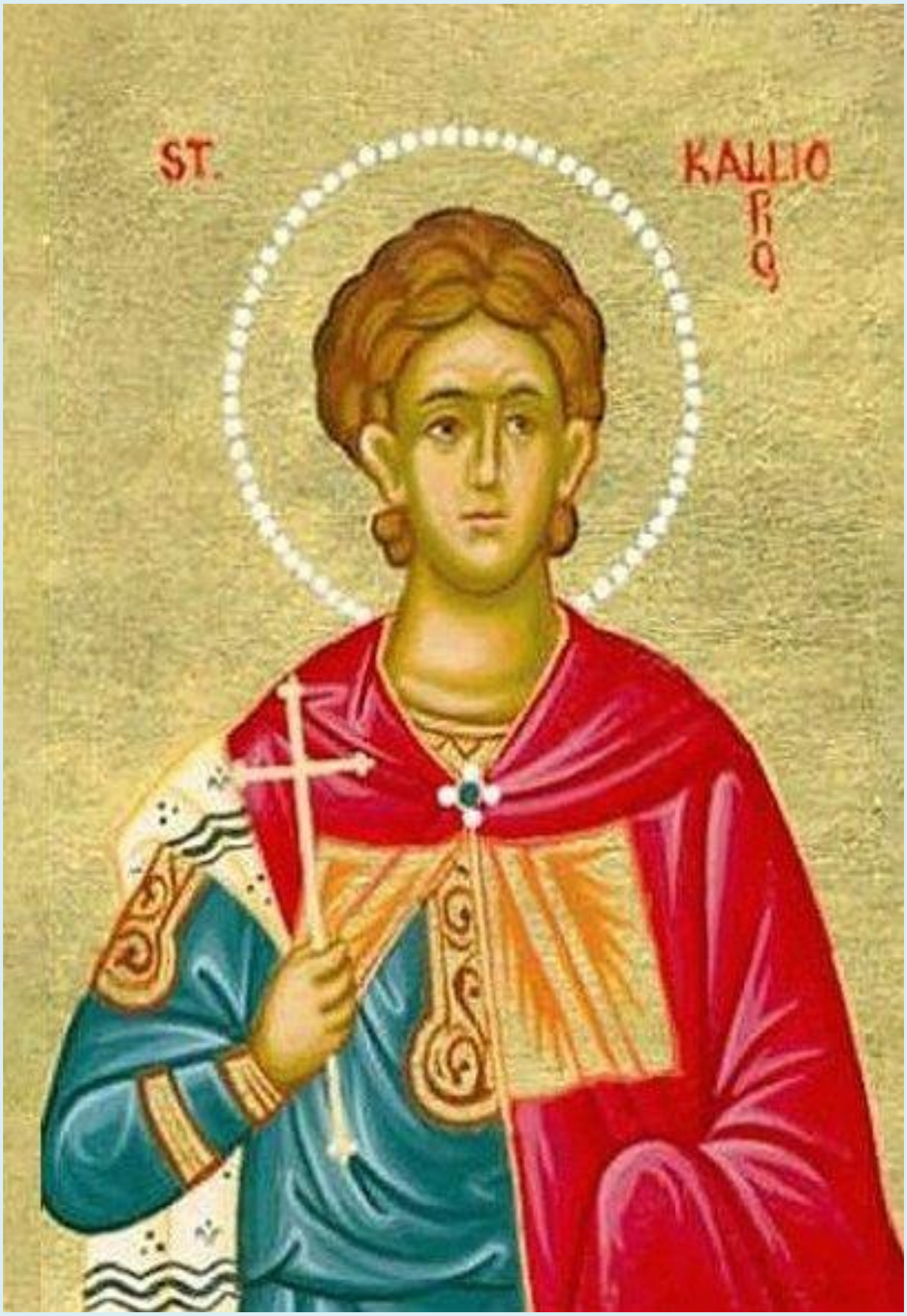
ST.
KALLIO
PIO

ST.
KALLIO
PIO

Sf. Mc.
Caliopie

DOXOLOGIA.ro
Sf. Mc.
Caliopie

Bucuraţi-vă, Sfinţilor Gheorghe mărturisitorule și mucenice Caliopie!